FOLKETINGSTIDENDE F

Onsdag den 4. maj 2011 (D)

88. møde

Onsdag den 4. maj 2011 kl. 13.00

Dagsorden

- 1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).
- 2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor mener ministeren, det er et »tåbeligt forslag« at gennemføre et socialt taxameter, så flere unge fra uddannelsesfremmede hjem kan gennemføre en ungdomsuddannelse, og hvilke forslag har ministeren selv som alternativ?

(Spm. nr. S 1640).

2) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om en ændret institutionsstruktur for ungdomsuddannelserne, herunder bedre muligheder for at etablere campusmiljøer?

(Spm. nr. S 1641).

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvorfor har ministeren ikke bedt Kammeradvokaten om at undersøge, om skatteborgerne uretmæssigt er blevet opkrævet for meget i ejendomsskat, hvilket Kammeradvokaten kraftigt antyder i konklusionen i sin redegørelse af 11. april 2011? (Spm. nr. S 1648).

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Vil ministeren love, at de boligejere, der eventuelt uden lovhjemmel i ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 henholdsvis stk. 6, både får de penge, de har betalt for meget, tilbage, og at de retssikkerhedsmæssigt får forlænget forældelsesfristen, så de kan nå at klage over ejendomsskatten?

(Spm. nr. S 1649).

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at regeringens målsætning om at hæve danskernes middellevetid med 3 år over 10 år er uambitiøs, når mænds middellevetid i forvejen er steget med 2,7 år i perioden 2000-2010, jf. Forebyggelseskommissionens kommissorium og Nyt fra Danmarks Statistik nr. 72 den 17. februar 2011? (Spm. nr. S 1650).

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til Skolebørnsundersøgelsens karakteristik af regeringens rygepolitik som værende »slap« frem til 2008, jf. Skolebørnsundersøgelsen 2010, side 8? (Spm. nr. S 1652).

7) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvilket ansvar mener ministeren, at regeringen har for, at Danmark endnu engang er faldet tilbage på en international rangliste, når det gælder it, denne gang i World Economic Forums e-paratheds-indeks?

(Spm. nr. S 1646).

8) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad er regeringens holdning til skat på finansielle transaktioner uden realøkonomisk baggrund (skat på spekulation)? (Spm. nr. S 1623).

K1. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Jesper Langballe (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 39 (Hvornår skønner forsvarsministeren at det historiske værk om den kolde krig, som fire historikere – (Center for Koldkrigsforskning) – ifølge en finanslovaftale mellem regeringen og DF har arbejdet på gennem tre år, og som blev færdigt sidste nytår, vil kunne udkomme, og – såfremt der er bureaukratiske barrierer, der skal overvindes, før det kan ske – vil ministeren da redegøre for, hvorledes regeringen vil imødegå dem?)

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget beskæftigelsesministeren og miljøministeren.

Jeg kan oplyse, at der til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spørgere:

Bjarne Laustsen (S)

Eigil Andersen (SF).

Til miljøministeren er anmeldt følgende spørgere:

Mette Gjerskov (S)

Steen Gade (SF)

Per Clausen (EL)

Benny Engelbrecht (S).

Den første, der bliver stillet spørgsmål til, er beskæftigelsesministeren, og den første spørger er så hr. Bjarne Laustsen, værsgo.

Kl. 13:00

Spm. nr. US 136

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne stille et spørgsmål, der går i retning af de her store virksomhedslukninger, vi har set igennem tiden. Der har regeringen jo også sagt, at der er behov for en ekstraordinær indsats, når så store virksomheder lukker ned, og et samarbejde mellem jobcentrene. Nogle gange rykker man ud på den enkelte arbejdsplads og laver en tidlig indsats.

Det, der er spørgsmålet her, drejer sig om kombinationen af de midler, der bliver givet – det er varslingspuljen, der er EU-midler, og hvad jobcentrene og kommunerne i øvrigt ellers bruger. Spørgsmålet her er – for det er min bekymring – om de penge bliver brugt, om de bliver brugt på den rigtige måde, om de når tidligt nok frem, og om der er for meget bureaukrati forbundet med at få pengene brugt. For nu ved vi f.eks., at man ikke kan bruge SVU i opsigelsesperioden, men det, der er vigtigt, er jo, at man, når først beslutningen om, at virksomheden lukker, er truffet, kan sætte alle de der forskellige værktøjer i gang uden alt for meget bureaukrati. For jeg hører ude fra systemet, at der faktisk er en hel del bureaukrati med i det. Så jeg vil gerne høre, om der er en status for den side af sagen.

Kl. 13:01

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er helt enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det er vigtigt, at man får den her indsats sat i gang med det samme, og det er også derfor, at med hensyn til den varslingspulje, som man kan sige jeg har, og hvor jeg også har mulighed for at dispensere fra reglerne, er det sådan et spørgsmål om, hvor stor en andel der skal være varslet fyret i forhold til det samlede antal på virksomheden og sådan nogle ting. Men der er ret vide rammer, og jeg kan i øvrigt sige, at alle de gange, hvor jeg er blevet bedt om at dispensere, har jeg også dispenseret fra reglerne. Så der er ikke nogen, der har fået nej.

Men det, der er det gode ved varslingspuljen, er faktisk, at man kan sætte det i værk umiddelbart. Så ofte har det været sådan, at allerede dagen efter er jobcenteret sat i kontakt med virksomheden og også fagforeningerne, fordi så kan man allerede der få sat gang i noget. En af de aktører, der spiller en stor rolle der, er de fire beskæftigelsesregioner, som sådan har det samlede overblik, for de har også det samlede overblik over det regionale arbejdsmarked.

Men det, vi faktisk flere gange har oplevet, er, at allerede dagen efter har man kunnet lægge en plan for, hvad man kunne gøre, og det er f.eks. at flytte et jobcenter ud på virksomheden, så medarbejderne ikke skal rejse til jobcenteret, men at jobcenteret så at sige er kommet til medarbejderne, så man lige i pausen kan løbe over og snakke med jobcentermedarbejderne, og at man kan blive købt fri på en nem og smidig måde til f.eks. at få del i de uddannelses- og kompetencepenge, der ligger i varslingspuljen og meget andet. Så den del af det mener jeg i hvert fald ikke er bureaukratisk. Jeg mener faktisk, at det er så ubureaukratisk som overhovedet muligt.

Så kan det godt være, at nogle af de andre ting kunne trænge til, at vi måske kiggede det igennem, og det vil jeg da stille mig helt åben over for, fordi jeg er helt enig med hr. Bjarne Laustsen i, at der også er et element af hastighed, når det gælder om at få sat de her ting i værk, også fordi at det, der jo ofte er vigtigt, når man er blevet varslet fyret, er, at man får en afklaring på, hvad man skal fremover.

K1 13:03

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:03

Bjarne Laustsen (S):

Tak for besvarelsen. Det, der ofte sker, er jo, at det er hele industrier, hele brancher, som er blevet outsourcet, globaliseret kan man sige, og flyttet til Østen, og så er der jo ikke en mulighed for at få et andet job magen til i naboområdet. Derfor er der mange, der benytter sig af chancen for at sige, at så prøver man noget helt nyt. Det kan være ufaglærte, det kan være faglærte, der har forældet uddannelse, men så skal der jo noget til, altså sættes noget i gang, og der er der en kombination med det her med EU-midlerne, som vi godt ved er lidt langsommelige.

Derfor er det jo et spørgsmål, om ministeren har gjort noget. Jeg kunne jo godt have den tanke, at ministeren kunne finde på, at så kommer der nogle EU-midler, og så behøver man ikke at bruge så mange af de kommunale eller statslige midler til det her. Så det er et spørgsmål om samspillet imellem alle de forskellige midler, der bliver givet, altså, doseringen skal jo være rigtig. Hvis de bare kan flytte hen til en anden virksomhed, har vi en hel masse bøvl med virksomhedsklausuler, der gør, at hvis der er en virksomhed, der lukker ned, må man ikke bare give sig til at arbejde for konkurrenten. Alle de her forskellige ting synes jeg at det er væsentligt at prøve at holde fast i

Så har vi jo set, at SVU er der nogle begrænsninger på i forhold til genopretningsplanen. Så har man lavet et loft over, hvor mange maskinmestre der må være i landet, altså, alle de her forskellige ting, og det er jo tåbeligt, hvis folk gerne vil uddanne sig og komme videre i deres liv med henblik på at komme til nogle brancher, hvor der er beskæftigelse, at vi så ikke har et samlet billede over, om den indsats, vi laver, virker. Har vi det?

Kl. 13:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan i hvert fald tale lidt ud fra erfaringerne, fordi det faktisk er sådan, jo nok i høj grad på grund af varslingspuljen, men selvfølgelig også den øvrige indsats, at hvis man bliver fyret fra en stor virksomhed, altså f.eks. de Vestasfyringer, vi har set, Danfossfyringer og også nogle af de store slagterifyringer, bl.a. i Nordjylland, er erfaringen den, at på grund af den ekstraordinære indsats, der bliver gjort, når det handler om en stor virksomhed, så kommer man lige så hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, som hvis man er blevet fyret fra en

mindre virksomhed. Det vil altså sige, at man sådan set opfylder det helt generelle billede, og det betyder, at bliver man fyret nu her i dag, eller varslet fyret, er det sådan, at cirka en tredjedel er i gang igen med enten job eller uddannelse efter 3 måneder, og cirka halvdelen igen efter ½ år. Vi har så relativt gode tal, fordi der bl.a. bliver gjort en ekstraordinær stor indsats, når nu det er store virksomheder.

Så er jeg i øvrigt enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det tager noget tid, når EU skal spæde midler til.

Kl. 13:06

Formanden:

Spørgeren.

Kl. 13:06

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo en kendsgerning, at det er lettere at få et arbejde, når man har et. Der er også nogle, der siger, at det er lettere at finde en kæreste, hvis man har en, men det skal jeg lade være usagt. Men det, at man er i gang med et job, er faktisk godt som et visitkort, når man skal ud at søge, for så har man alle sine kompetencer bevaret.

Det, der er vores problem i forhold til beskæftigelsesindsatsen i dag, er jo, at langtidsledigheden stiger, og det er jo det, vi skulle undgå, både at de unge ikke kan få et job, og at folk kommer til at hænge fast her. For hver eneste dag, der går, mister de kompetencer, og de kompetencer, de har, ruster. Det er jo derfor, at det er vigtigt, at vi får sat ind i forhold til dem, for der er masser af specialister, der arbejder rundtomkring, som kan finde et arbejde i morgen eller måske i overmorgen – dem behøver vi ikke at bekymre os særlig meget om.

Det er den sidste del her, vi skal bekymre os om, og derfor er det vigtigt, tror jeg, at vi prøver at skabe os et overblik over den indsats, der nu gøres. Hvad er det, der virker, og hvornår kan vi få adgang til de midler? Hvordan kan vi bruge dem? For er det et rent cpr-nummertilskud, vi kan give, eller er det et tilskud, man kan give til f.eks. Frederikshavn Kommune, hvor de har mistet så og så mange arbejdspladser, og hvor det for dem drejer sig om at få nogle nye arbejdspladser.

Det er det, jeg gerne vil have regeringen sætter fokus på, for ellers tror jeg heller ikke, at vi får løst det problem i forhold til de langtidsledige. Der skal skabes nogle nye arbejdspladser netop til dem, eller der skal sørges for, at de kan komme et andet sted hen. Det håber jeg at ministeren er enig i.

Kl. 13:07

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan garantere hr. Bjarne Laustsen, at der fra regeringens side er fuldt fokus på det her område, og det er jo selvfølgelig, fordi det er uendelig vigtigt. Hr. Bjarne Laustsen peger selv på en af de ting, der jo især gør, at man skal have skærpet opmærksomhed, og det er jo netop hele spørgsmålet om langtidsledigheden. For det er en af de store opgaver, vi står med nu, at langtidsledigheden er steget. Det kan jo ikke undre nogen, for den generelle ledighed er også steget, men det betyder så også bare, at der skal noget ekstra til. Det var bl.a. derfor, at vi sidste år tog en perlerække af initiativer for netop at imødegå langtidsledigheden.

Når det kommer til statistik, kan jeg i hvert fald sige, at jeg har statistisk belæg for, at varslede fyrede kommer relativt hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet igen. Jeg har ikke, som beskæftigelsesminister i hvert fald, statistisk belæg for at sige noget om, hvorvidt det gælder på kærestemarkedet, ligesom det gælder på arbejdsmarkedet, at det er nemmere at få en kæreste, hvis man i forvejen har en. Det

må alene være et statistisk materiale, som Socialdemokratiet har udarbejdet, men jeg er selvfølgelig meget interesseret i at se det.

Men i øvrigt er jeg ellers relativt enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det ofte er godt at have et arbejde, når man er ude at søge et andet – det forringer i hvert fald sjældent ens situation.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Eigil Andersen med spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Som man kan høre, er der fri adgang til at udveksle synspunkter. Det hedder nemlig, at man spørger til holdninger, og det er ikke alene centreret om det, der står i dagsordensteksten. Så det med de der kærlighedserfaringer er jo interessant at overvære.

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 137

Eigil Andersen (SF):

Jamen det vil jeg da tilslutte mig. Jeg synes, at det helt lød meget spændende.

Jeg vil først lige ridse op, at under den her økonomiske krise har Danmark jo mistet 180.000 private arbejdspladser, og heraf er det for en meget væsentlig del ufaglærte job, der er forsvundet. Så vi har et overskud af ufaglærte i Danmark, og det vil vi også have i de kommende år. Man regner med, at i år 2020 vil vi have et overskud på 90.000 ufaglærte, men samtidig vil vi have et underskud af folk, der har en erhvervsuddannelse. Man regner med, at der i 2020 vil mangle omkring 45.000, der har en erhvervsuddannelse.

Så vi har altså behov for at få nogle flyttet fra ufaglært til faglært, og der er det jo så, at Socialdemokratiet og SF har lavet et fint forslag, som blev offentliggjort her forleden dag, som giver et tilbud til mange ufaglærte, men også til dem, der har en forældet uddannelse.

Det er jo sådan, at når man har været ude i arbejdslivet og man måske er blevet 35 eller 40 eller 45 år, så vil man ofte have placeret sig i en familiemæssig og udgiftsmæssig situation, der gør, at man har et lidt højere forbrug, end man har som ung. Man har måske børn, man har måske en ejerbolig, man har måske en bil, og det betyder selvfølgelig, at en sådan ufaglært, hvis vedkommende ville gå i gang med at blive socialrådgiver eller pædagog, eller hvad man nu kunne tænke sig, ikke vil have råd til at klare sig for en unge-SU, som er ca. 5.000 kr. om måneden. Det betyder så, at Socialdemokratiet og SF har foreslået, at man kan give det tilbud både til arbejdsløse og til ufaglærte i arbejde, at de kan få lov til at tage en uddannelse, hvor de får en ydelse, der svarer til dagpengeniveau, som trods alt er noget bedre end unge-SU'en, i op til 3 år.

Det, som er mit spørgsmål til ministeren, er: Hvad mener ministeren om den her rigtig gode idé, som vil hjælpe mange ufaglærte i Danmark?

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

$\textbf{Beskæftigelsesministeren} \ (\textbf{Inger St} \texttt{\emptyset} \textbf{jberg}) \text{:}$

Jeg mener først og fremmest, at det rent retorisk lyder godt. Når det så er sagt, er man jo også fra S og SF's side lidt med til at sparke en åben dør ind, for der er jo allerede i dag rigtig gode betingelser for netop at få uddannelse, hvis man enten er ufaglært eller har en forældet uddannelse. Og for rigtig manges vedkommende betyder det jo, at man allerede i dag kan komme på skolebænken på dagpengeniveau, hvis man er enten ufaglært eller har en forældet uddannelse.

Når det så er sagt, kan timingen i det her forslag fra S og SF godt undre mig en lille bitte smule – for ikke at sige, at det godt kan undre mig temmelig meget. Det er selvfølgelig, fordi vi for øjeblikket diskuterer holdbarheden i dansk økonomi. Vi ved alle sammen, at vi står over for en meget, meget stor udfordring, fordi arbejdskraftmangelen melder sig inden for ret kort tid, alene af den grund, at hver gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet på grund af alder, så er der kun fire, der træder ind. Når man ser det samlet, betyder det jo, at vi skal skaffe et større råderum i dansk økonomi.

Et af svarene fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti er så tilsyneladende et udgiftskrævende forslag, der koster omkring 3 mia. kr. Så man kan sige, at nu skal S og SF ikke finde 63 mia. kr., men 66 mia. kr. Så det går ligesom den forkerte vej, kan man sige.

Når man så ydermere kommer med et forslag som det her, som efter min mening i forvejen allerede er til stede, men doceret i en noget mere fornuftig grad, som netop ikke hæmmer udviklingen på det danske arbejdsmarked, men som betyder, at vi forhåbentlig får mere faglært arbejdskraft, end vi har nu, så synes jeg, at det her er et helt forkert forslag på et helt forkert tidspunkt.

Lad mig så i øvrigt lige tilføje, at jeg også synes, at det er meget, meget mærkeligt. S og SF fremlagde jo i virkeligheden to forslag 1. maj. Det her er så det ene af dem, nemlig at hvis man er medlem af en a-kasse, altså hvis man er medlem af det fine selskab og dermed også bakker op om hele bevægelsen, fagbevægelsen og det hele, så kan man få uddannelse i 3 år på dagpengeniveau. Er man kontanthjælpsmodtager, fordi man ikke er medlem af en a-kasse, så kan man komme ud at samle skrald. Ærlig talt: Det lyder for mig noget asocialt.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:14

Eigil Andersen (SF):

Der bliver brugt en række forkerte argumenter her, så jeg kan høre, at ministeren er ude i problemer med at få sagt, at hun ikke bryder sig om det her forslag, og det kan jeg da godt forstå, fordi det indholdsmæssigt er utrolig godt.

Det er altså ikke noget krav, at man skal være medlem af en akasse for at kunne deltage i den her uddannelse – det er simpelt hen ikke rigtigt. Og det passer jo heller ikke, at 5.000 lønmodtagere om året i Danmark i dag kan tage en uddannelse på op til 3 år og få et beløb, der svarer til dagpenge imens – det kan ikke lade sig gøre. Så derfor er det, som vi foreslår, noget nyt.

Med hensyn til finansieringen har vi jo den senere tid haft en meget interessant og vigtig offentlig debat og omtale af multinationale selskaber, som snyder i skat. Der skal pengene bl.a. komme fra, men de skal også komme fra, at man bruger it bedre inden for hele den offentlige sektor. Så der er en finansiering til det her.

Selve systemet vil betyde, at Danmark netop får den faglærte arbejdskraft, som der er brug for i fremtiden. Det hjælper jo ikke noget, at der står ledige job, hvis dem, der skal have de ledige job, ikke er uddannet til det, som arbejdsgiverne efterspørger.

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo ganske enkelt ikke sandt, når hr. Eigil Andersen siger, at man ikke som ufaglært, eller hvis man har en forældet uddannelse, kan komme på skolebænken på dagpengeniveau, for det er der rigtig, rigtig mange der kan. Det er ganske enkelt ikke korrekt, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Så er det jo interessant, når hr. Eigil Andersen siger, at det her er finansieret. Altså, vi må have relativt flere multinationale selskaber her i landet, end man lige skulle tro, for det kan godt være, at det her kan finansieres med skat fra de multinationale selskaber, men det kan alle andre forslag også, som S og SF kommer med for tiden. Så enten må vi have mange flere multinationale selskaber, end vi nogen sinde har anet – altså, vi må faktisk have så mange multinationale selskaber, at det må overgå enhver forstand – eller også bruger S og SF pengene flere gange, og jeg tror, vi alle sammen kender svaret: Man bruger pengene flere gange.

Så er jeg godt klar over, at der i finansieringen også er peget på afbureaukratisering, hvilket i øvrigt er meget interessant, for jeg har lige i dag skrevet under på en aftale sammen med Socialdemokraterne, der skal afbureaukratisere. Det er da en skam, at de ikke kom med alle deres gode forslag, mens vi sad og forhandlede, hvis der er så mange penge i det. Og så kan jeg også godt se, at man igen vil hæve skatterne og andet, men det er jo en ærlig sag.

Men jeg vil bare sige til hr. Eigil Andersen: Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Kl. 13:16

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:16

Eigil Andersen (SF):

Jo, det hænger særdeles godt sammen, og jeg vil også gentage, at det ikke er rigtigt, når ministeren siger, at 5.000 ufaglærte i Danmark hvert år kan få lov til at uddanne sig på dagpenge i op til 3 år – det passer simpelt hen ikke. Derfor vil det her være et markant nyt skridt fremad for at opfylde fremtidens og samfundets behov for arbejdskraft og vel at mærke arbejdskraft, som har de rigtige kvalifikationer i form af en erhvervsuddannelse eller en voksenlærlingeuddannelse, hvilket også indgår i det her, og flere vil kunne få muligheden for det end i dag.

Men i stedet for at have den her tekniske diskussion vil jeg gerne til sidst spørge ministeren, som så afviser det her forslag: Hvilke forslag har ministeren til at forøge mulighederne for, at ufaglærte kan tage en erhvervsmæssig uddannelse i samme størrelsesorden, som vi har foreslået, nemlig at 40.000 kan gøre det i løbet af de næste 10 år? Hvilke forslag har ministeren til det?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første kan jeg da godt forstå, at hr. Eigil Andersen ikke ønsker nogen teknisk diskussion af det her, for der kommer hr. Eigil Andersen nemlig for alvor til kort, fordi hr. Eigil Andersen ikke har finansieret det her forslag. Vi ved jo alle sammen, at det er utrolig nemt at love noget, hvis man ikke også skal finansiere det ved siden af.

Jeg havde bare en tiltro til, at hr. Eigil Andersens parti, Socialistisk Folkeparti, når det nu sådan går med drømme om at komme i regering, så også ville være økonomisk ansvarligt. Det er sådan set bare det, der er lidt ærgerligt. Jeg er godt klar over, at det var 1. maj, og at tingene kan løbe lidt af med en 1. maj, men trods alt bliver det nu gentaget her den 4. maj.

Med hensyn til hvad vi vil gøre for ufaglærte, der skal have en faglært uddannelse, er jeg helt enig med hr. Eigil Andersen i, at vi har en opgave der. Det er jo derfor, at der er mulighed for netop at

komme i gang på dagpengeniveau, hvis man er ufaglært. Jeg tror, at et af vores store problemer er at overtale ufaglærte til netop at gå ind og tage en tørn på skolebænken. Det er i øvrigt også det, nogle af arbejdsmarkedsforskerne har kritiseret ved det her forslag, som S og SF har lagt frem, nemlig at det ikke så meget er mulighederne, der mangler, men mere overtalelsen af de ufaglærte til at komme på skolebænken, og det kunne vi jo sagtens samarbejde om.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak til hr. Eigil Andersen. Hermed sluttede spørgsmålene til beskæftigelsesministeren. Tak for deltagelsen.

Så er der spørgsmål til miljøministeren, i første omgang stillet af fru Mette Gjerskov. Værsgo.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 138

Mette Gjerskov (S):

Tak, hr. formand. Mit spørgsmål drejer sig om Tøndermarsken. Tøndermarsken er jo det helt, helt unikke naturområde, vi har, nede ved Vadehavet, som er ynglested for alverdens fugle, og som er et internationalt fuglebeskyttelsesområde og virkelig en af vores helt unikke naturperler.

Imidlertid er der sket det, at staten i de sidste 20 år har brugt 80 mio. kr. på at føre områdets natur tilbage igen i god tilstand, og det har betydet, at fire ud af fem fugle er forsvundet. Så det har jo ikke ligefrem været en succes. Derfor har vi fra Socialdemokratiets side ved flere lejligheder taget sagen op her i Folketinget, senest ved et beslutningsforslag sidste år om at frede Tøndermarsken yderligere. Det ville ministeren ikke være med til, men ministeren gik med på at lave en undersøgelse, en forundersøgelse til en fredning, der skal afklare, hvad der kan gøres, og hvad det vil koste. Den undersøgelse skulle ministeren have leveret inden den 1. januar. Det gjorde hun ikke. Og vi har stadig væk ikke set den.

Men i dag kan vi så i aviserne læse referater af den undersøgelse, som åbenbart er undervejs, og som tilsyneladende er blevet offentliggjort på nettet. Her kan vi læse, for det første, at ministeren ikke i undersøgelsen laver en konkret undersøgelse af fredningen, for det andet, at man har valgt slet ikke at lade rapporten omfatte hele Tøndermarsken, og for det tredje, at man når frem til den konklusion, at man bare skal nakke alle rævene, så fuglene kan leve i fred. Så behøver man ikke at gøre mere, så behøver man ikke at gribe ind på nogen måde. Og det står jo i skærende kontrast til en undersøgelse, som ikke er mere end et år gammel, fra Danmarks Miljøundersøgelser – de fremmeste forskere på området – som siger: Først skal man have mere vand på jorden, og så kan man begynde at kigge på færre ræve. Så begynder det at ligne noget for Tøndermarsken. Så jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad i himlens navn er det, der foregår i Miljøministeriet? Hvornår ser vi i Folketinget den her redegørelse, og hvad indeholder den?

Kl. 13:21

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:21

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jamen sikken en følelsesladet fremlægning af det arbejde, som har været sat i gang, med et spørgsmål, som går i retning af: Hvad søren foregår der? For det er jo fuldstændig korrekt, at vi i forbindelse med behandlingen af et beslutningsforslag her i salen havde en drøftelse i den brede kreds i forbindelse med udvalget, hvor jeg gav tilsagn om, at jeg gerne ville undersøge det her nærmere, herunder også diskussionerne om fordele eller ulemper i forbindelse med en fredning.

Udkastet til den her redegørelse har på nuværende tidspunkt den karakter, at det faktisk har været sendt i en høring hos Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken, hvilket vil sige, at det på nuværende tidspunkt altså stadig væk er at betragte som et arbejdspapir. End ikke jeg har set den her redegørelse, for den ligger altså på nuværende tidspunkt hos det rådgivende udvalg. Man får altså også input fra dem, og derfor kan jeg jo på nuværende tidspunkt af gode grunde ikke gå ned i detaljer om, hvad der står i den redegørelse, for jeg har ganske enkelt ikke fået den forelagt endnu. Derfor er det en anelse for tidligt at begynde diskussionen.

Men én ting, som i hvert fald er værd at diskutere, er jo det, som vi allerede har drøftet flere gange, nemlig fordele og ulemper – og i særlig grad fordelene ved netop at sikre, at der kommer mere vand. Og der er jo allerede taget initiativer i forhold til, at der netop kommer mere vand. Samtidig kan det vel nok ikke være diskutabelt, at rævene har en betydning, i forhold til hvordan fuglebestanden har det, eftersom rævene går efter æggene. Så det må jo have en betydning, hvis rævebestanden er for stor. Men ærlig talt synes jeg, det måske er upassende, at vi står i dag og begynder at diskutere en redegørelse, som hverken fru Mette Gjerskov eller jeg kender til, da den ikke er blevet forelagt for nogen af os endnu.

Kl. 13:23

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:23

Mette Gjerskov (S):

Jeg må bare konstatere, at det er en af ministerens partifæller fra Venstre, som på Tønders vegne melder ud: Nu er der konkluderet, nu er vi færdige; vi slipper for at skulle gøre mere i Tøndermarsken, vi skal bare skyde nogle ræve. Det er jo rent faktisk det, man kan læse på Tønder Kommunes hjemmeside.

Så kan det da godt være, ministeren synes, vi skal vente med at diskutere det, men det er jo altså nu, det bliver diskuteret ude i virkeligheden, det er nu, vi får de dybt foruroligende meldinger om, at den undersøgelse, som skulle omfatte hele Tøndermarsken, kun omfatter dele af Tøndermarsken. Vi får nogle meget foruroligende meldinger om, at man har taget resultaterne fra Danmarks Miljøundersøgelser og vendt det hele på hovedet og totalt ignorerer det spørgsmål, der handler om, at der er brug for vand i Tøndermarsken; der er ikke brug for mega oversvømmelser, vi beder jo ikke om en tsunami i Tøndermarsken, vi beder om lidt vand, sådan at fuglene får nogle ordentlige livsbetingelser.

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det er jo nok ikke nogen hemmelighed, at lige præcis diskussionerne om Tøndermarsken er noget, der har stået på i årevis og vil vedblive med at gøre det, for vi taler jo virkelig om et unikt naturområde, som det vil være i alles interesse at sikre også er et unikt naturområde i årene, der kommer, sådan at både vores børn og vores børnebørn kan nyde de glæder og naturoplevelser, der alt andet lige er i det område. Og det er klart, at når der er en redegørelse undervejs, vil debatten jo begynde og i særdeleshed i det område, det drejer sig om. Så derfor undrer det mig ikke, at der allerede nu kan være diskussioner om, hvad der monstro står i en sådan redegørelse.

At man så samtidig under arbejdet med redegørelsen hører Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken, er for mig at se fuldstændig naturligt. Vi har ligefrem et rådgivende udvalg for Tøndermarsken,

Kl. 13:28

og at man i arbejdsgruppen også har en dialog med dem under det her arbejde med redegørelsen, er for mig helt naturligt.

Men det ændrer jo bare ikke ved det faktum, at hverken fru Mette Gjerskov eller jeg altså sidder med den her redegørelse i hånden endnu, og derfor er det blot en anelse for tidligt, at vi står her i Folketinget og diskuterer indholdet af en redegørelse, som hverken fru Mette Gjerskov eller jeg har set.

Kl. 13:26

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:26

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes bare, det er meget mærkeligt, at jeg står her med en pressemeddelelse fra en Venstrepolitiker fra Tønder Kommune, altså fra en af ministerens kolleger, som klart går ud og konstaterer, at anbefalingen fra Miljøministeriet om at bekæmpe ræve er nok til at beskytte fuglene i Tøndermarsken, og det støtter man så op om. Det vil sige, at det altså er en udmelding fra Miljøministeriet, der gør, at man i Tønder nu melder ud og siger: Det var vel nok fantastisk, vi skyder bare nogle ræve; det er egentlig mærkeligt, at man ikke er kommet i tanker om det de sidste 20 år, men det er den eneste løsning – ikke noget problem.

Så har man på den anden side de grønne organisationer, som er i totalt oprør. Og så må jeg bare spørge angående hele den her undersøgelse, som ministeren skulle have haft leveret inden jul: Er det, jeg kan læse af det her, at der er tale om et politisk bestillingsarbejde, hvor ministeren på forhånd har meddelt ministeriet, hvad der skal stå? For det er jo i hvert fald ikke noget svar på det, som ministeren har lovet Folketinget at komme med, nemlig en fredning.

Kl. 13:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:27

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg tror, det står fuldstændig klart for enhver, der har siddet med under diskussionen i Miljø- og Planlægningsudvalget, hvad det var, der blev aftalt skulle undersøges, og der har man netop også sagt: herunder en fredning, både de økonomiske og de naturmæssige og økologiske fordele for og imod en fredning. Det er jo et element af en redegørelse. Derfor synes jeg måske, det er en kende mærkeligt, at man så, ja, nærmest hidser sig op over, at borgmesteren i Tønder allerede har en reaktion i forhold til det område, der sådan set er en del af borgmesterens kommune.

Den her redegørelse er ikke offentliggjort, den ligger ikke engang på mit bord, jeg har ikke engang set den endnu. Men det er da naturligt, at man er i dialog med Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken, når der er en arbejdsgruppe, der arbejder med Tøndermarskens fremtid. Så kunne det da være ønskværdigt, at dialogen blev blandt de parter, der nu har dialogen, det tror jeg vi kan være enige om. Men nu er der så en borgmester, der føler trang til at melde noget ud om ræve og betydningen af ræve. Det er jo interessant nok, for jeg kan da ikke forestille mig, at Socialdemokraterne vil være uenige med mig i, at rævebestanden alt andet lige har betydning for fuglelivet i Tøndermarsken, altså sådan, at jo flere ræve der er, jo færre fugle er der.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til fru Mette Gjerskov.

Så er det hr. Steen Gade med spørgsmål til miljøministeren. Værsgo.

Spm. nr. US 139

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg synes, at miljøministeren i forgårs fik et alvorligt forklaringsproblem, for i forgårs udsatte hun et løfte om, at vi fik en biodiversitetsstrategi her i det her halvår. Det er jo et løfte, som miljøministeren gav til Folketinget sidste år, at der i det her halvår af 2011 ville komme en samlet biodiversitetsstrategi, og som blev gentaget igen i et svar til Miljøudvalget i januar. Så oplever vi i forgårs, at nej, vupti, der kommer ingen biodiversitetsstrategi. I stedet laver ministeren en eller anden debat og udsender et papir om det, vi i forvejen ved om det her.

Hvorfor i alverden har ministeren slået kontra? Det er det ene forklaringsproblem, som jeg gerne vil have svar på. Det andet er: Hvorfor sender ministerens spindoktor en pressemeddelelse ud, som så får det til at se ud, som om det er et nyt, stort initiativ, ministeren tager, når realiteten bag den pressemeddelelse faktisk er, at man endnu en gang udsætter en målrettet indsats på biodiversitetsområdet?

Kl. 13:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:30

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Se, det er det, jeg betragter som et udsagn, der går i retning af en vis herre, der læser biblen, når man har opfattet det store gennemarbejdede debatoplæg, som jeg offentliggjorde i mandags, på den måde. Der er ingen tvivl om, at da jeg var i Nagoya i Japan og forhandlede biodiversitetskonventionen og vi skulle løfte det op, i forhold til at EU også skulle komme med en strategi på det her område, tilkendegav jeg også, at det mener jeg også at Danmark skal gøre.

Der fik jeg til at starte med melding om, at der ville gå lang tid, før EU ville komme med den strategi. Det ændrede sig i løbet af foråret, og derfor kom meldingen om, at EU faktisk var lige på trapperne med en EU-biodiversitetsstrategi. Den EU-biodiversitetsstrategi er mig bekendt udkommet – jeg mener, det var i går, eller også var det i formiddags. Det at begynde at sætte sig og lave den danske strategi lige oven i, at vi faktisk allerede så hurtigt fik EU's biodiversitetsstrategi, var jo det, der var baggrunden for, at jeg siger, at nu starter jeg med trin et i det, der er den danske strategi, og det er at få lavet det her store debatoplæg om biodiversitet.

For mig er det meget afgørende, at hele diskussionen om biodiversitet og om at få stoppet tilbagegangen i biodiversitet bliver foldet bredt ud. Når jeg siger »bredt ud«, handler det altså om at få gjort biodiversitet til en folkesag. Derfor er et debatoplæg et meget, meget vigtigt første skridt i det, der også skal blive en dansk strategi. Så i stedet for at være trist over, at overskriften ikke hedder en strategi, men derimod et trin et, som er et debatoplæg, vil jeg da håbe på, at man kunne glæde sig over alle de utrolig nyttige, vigtige oplysninger, der er i det, og i øvrigt alle de initiativer, der netop er i debatoplægget for at få bredt det her ud for at få alle danskere til rent faktisk at interessere sig for, at vi skal have stoppet tilbagegangen i naturen, ikke kun i Danmark, men globalt set.

Kl. 13:32

Formanden :

Hr. Steen Gade.

Kl. 13:32

Steen Gade (SF):

Når jeg synes, at ministeren fortsat har et forklaringsproblem, er det jo, fordi ministeren i et helt år har sagt, at det var hendes vigtigste

7

sag, og hun har lovet, at der skulle fremlægges en strategi. En strategi betyder, at man kan læse, hvad regeringen vil, hvad der skal ske fremadrettet, at der ligger en plan. Og det er jo det, ministeren lader være med at komme med. Det ville da være langt bedre, om man nu havde en strategi, som indebar, at man sammen med befolkningen kunne diskutere, hvad der skal gøres ved det.

Jeg tror, at rigtig mange har haft og stadig har viden om problemerne. Der er sådan set ikke noget nyt under solen; det eneste nye, som vi heldigvis har fået slået fast, er jo, at Anders Fogh Rasmussen havde totalt uret, da han sagde, at ikke en fugl, ikke en fisk, ikke en frø har fået det ringere, for det er jo lige præcis det, der er sket.

Så jeg synes ikke, ministeren svarer – jeg synes, hun svarer udenom. Jeg synes også, hun forsvarer noget af det, som jeg i hvert fald tillader mig at opfatte som spin, nemlig at man laver en udsættelse og ikke skriver et eneste ord i sin pressemeddelelse om, at man tidligere har lovet at komme med en strategi.

Kl. 13:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:33

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg synes, det er et udtryk for en fantastisk fantasi, når hr. Steen Gade vil have det her til at fremstå som et eller andet spinnummer. Jeg mener vitterlig stadig, at hele diskussionen om biodiversitet og mangfoldighed i naturen absolut er et af de vigtigste punkter i enhver miljøministers arbejdsportefølje.

Derfor synes jeg virkelig, det er at nedgøre det vigtige stykke arbejde, der ligger i som første trin i en strategi bl.a at få en god og bred debat. Jeg må desværre konstatere, at jeg ikke tror, at alle danskere pr. definition ved, at biodiversitet drejer sig om mangfoldighed og nogle arter, der er truet. Det tror jeg ganske enkelt ikke at hver enkelt dansker er vidende om, og hvis ikke man er vidende om det, hvordan skal man så interessere sig for det, hvordan skal man så medvirke til rent faktisk også aktivt selv at kunne hjælpe til at få stoppet tilbagegangen?

For der er jo masser af ting, man også kan gøre hjemme i sin have, hvis man har en sådan; der er også masser af ting, man kan gøre med hensyn til at være en opmærksom borger, der indberetter, hvis man ser invasive arter osv.

Så jeg synes, det er mærkværdigt, at SF ikke er positive over for det her vigtige debatoplæg, hvor der ligger masser af vigtige elementer og i øvrigt også masser af forklaringer på, hvad det er, vi gør, hvilket jo vil kunne være med til at vende udviklingen.

Kl. 13:34

Formanden :

Hr. Steen Gade.

Kl. 13:34

Steen Gade (SF):

Altså, det er ikke mig, der er imod, at der kommer en debat, tværtimod. Det er heller ikke mig, der er imod, at man involverer folk. Men det er da let at involvere folk i noget, man vil gøre, så de kan forholde sig til det, og så vi kan få en ordentlig diskussion om det.

Så vil jeg bare minde ministeren om, at det, hun nu siger, når hun tager afstand fra det, jeg siger, er det modsatte af det, hun sagde i november 2010, og af det, hun sagde i januar 2011.

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det er på ingen måde det modsatte. Jeg bekræfter, at biodiversitet er, hvis ikke den vigtigste dagsorden, så i hvert fald blandt de vigtigste dagsordener overhovedet, også på mit skrivebord.

Tilbage for mange år siden indgik man en aftale om, at man nu skulle have stoppet tilbagegangen i naturens mangfoldighed, og at det skulle lykkes i 2010, og så stod man i 2010 og kunne konstatere globalt set, at det ikke var lykkedes. Så deltog jeg jo selv i forhandlingerne i Nagoya i 2010, hvor vi altså fik sat os nye mål. Og noget af det, jeg gjorde som dansk forhandler, var jo netop at insistere på, at vi arbejder med målbare delmål, at det ikke kan nytte noget, at man bare udskyder målsætningen og siger, at vi skal stoppe tilbagegangen i 2020, men ikke noget om, hvordan.

Det er jo sådan set også det, der indgår som elementer i hele det her debatoplæg. Det er stenene på vejen, det er skridtene i retning mod at få stoppet tilbagegangen.

Jeg synes, det er mærkværdigt, at hr. Steen Gade kritiserer, at jeg kommer med et debatoplæg, og nærmest efterlyser, om der dog ikke bare kunne være kommet en strategi, så vi kunne gøre, som der stod i den, frem for at jeg netop inviterer til den her umådelig vigtige debat og bidrager til, at vi får foldet det her ud.

Kl. 13:36

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Den eneste grund til, at jeg er lidt langmodig med taletiden, er, at der er tid til, at alle kan stille spørgsmål og få svar på dem uden at blive afkortet.

Men nu er det hr. Per Clausen, der har muligheden for at stille spørgsmål til miljøministeren. Værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 140

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at rigtig mange danskere blev glade, da de i lørdags kunne konstatere, at ministeren meddelte, at nu ville hun indføre et nationalt forbud mod fire farlige ftalater. Det er jo en sag, der har været behandlet i Folketinget flere gange i de seneste år, fordi det har været en klar opfattelse hos et flertal i Folketinget, at man skulle forbyde de farlige ftalater, som indeholder hormonforstyrrende stoffer, som der også har været enighed om at det var vigtigt at få sat en stopper for.

Det er også baggrunden for, at et flertal i Folketingets Miljøudvalg for godt et år siden vedtog en beretning, hvoraf det klart fremgik, at det var det, der skulle ske, at der kom et nationalt forbud. Selv om det så har taget lidt tid, og vi har været i løbende dialog med ministeren i det år, der er gået, før ministeren endelig havde et forslag parat, så er det såmænd ikke det, jeg vil træde rundt i, for det har vi jo snakket om, og nu er vi jo kommet dertil, hvor ministeren er kommet med sit udspil.

Men der er et spørgsmål, som jeg godt vil stille til ministeren, og det er: Hvornår kan vi forvente at det forbud træder i kraft? For umiddelbart lød det jo, som om det ville ske i morgen, men når man så læste lidt længere ned i teksten, viste det sig, at det skulle indføres, når det havde været til en eller anden form for høring i EU, og derfor synes jeg måske, det er spændende at høre fra ministerens egen mund, hvornår hun forventer at de her fire farlige ftalater faktisk bliver forbudt i Danmark.

Kl. 13:38

Formanden:

 $Milj \emptyset ministeren.\\$

Kl. 13:38

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at takke for den positive modtagelse, som den her udmelding også afstedkom hos hr. Per Clausen, for det er jo noget, vi har drøftet længe, og det er et banebrydende skridt, vi her tager i Danmark. Det, vi jo netop gør med det her arbejde i forhold til at få implementeret et forbud, er, at vi tager en helt ny måde, en helt ny vidensform, i brug, vi argumenterer med cocktaileffekten, altså det her, at man som bruger kan blive udsat for små mængder, men at det er den samlede effekt, vi så bruger som forklaringsgrundlag.

Inden man bare med sådan et snuptag siger, at nu bruger vi det vidensgrundlag til at skabe et forbud i Danmark, sker der det, at vi som medlemmer af EU er forpligtet til at forelægge det her reguleringsforslag for Kommissionen. Sådan er reglerne ganske enkelt. Vi skal forelægge det for Kommissionen, det skal notificeres efter sådan et informationsproceduredirektiv, blot for ikke at gøre det mere vanskeligt, end det er, men der er nogle helt logiske regler, en helt logisk rækkefølge, som hr. Per Clausen jo også udmærket kender til, for at kunne komme videre ad forbudsvejen.

Det, der er vigtigt for mig i den her diskussion, er sådan set, at vi får det her til at virke, så det kommer forbrugerne til gavn, og der er det ikke alt om at gøre for mig alene at få et forbud i Danmark. Det, jeg i virkeligheden foretrækker, er jo, at vi kan få løftet det her op på et EU-niveau, sådan at vi altså vil se et forbud mod de fire ftalater i samtlige EU-lande. Og det tror jeg stadig væk på at vi har en mulighed for netop med den her banebrydende måde at gøre det på og med al den dokumentation i orden.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:40

Per Clausen (EL):

Jeg er enig i, at ministeren med det udspil, hun kom med den 30. april, kom med noget helt nyt, i hvert fald noget nyt fra ministerens side, nemlig både at man tog afsæt i kombinationseffekterne, og at man anerkendte, at det også kunne være fornuftigt som et element i en strategi at gennemføre et nationalt forbud, to synspunkter, som Enhedslisten har haft i rigtig lang tid, og som vi er glade for at vi i første omgang fik et flertal i Folketinget til at støtte og derefter naturligt nok også fik ministeren til at udføre i praksis. Men jeg står alligevel tilbage med spørgsmålet om, hvornår det her forbud kommer til at virke i Danmark.

Det var jo sådan, at da vi efter meget besvær og efter en udskiftning på fødevareministerposten fik gennemført forbuddet mod bisfenol-A i nogle bestemte produkter i Danmark, blev det jo sådan set indført rimelig hurtigt, og så blev det sendt til høring i EU, det er rigtigt, og så ændrede EU holdning og alt muligt andet, men det virkede bare, som om da man først havde fået ministeren til at træffe afgørelsen, da vi snakkede om bisfenol-A, så gik det rimelig hurtigt i Danmark. Her er det helt uklart, hvor lang tid det vil tage, og det undrer mig en lille smule.

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Hvis jeg bare valgte så at sige med skyklapper på at sige: Nu laver vi bare et nationalt forbud i Danmark fra i morgen, så ville der ganske enkelt ske det, at vi ville blive underkendt. Vi ville ganske enkelt foretage os noget, der ikke er lovmedholdeligt, og det giver ikke god mening. Det giver god mening at bruge lige præcis den dokumentationsform, som vi mig bekendt bruger for første gang, netop ved at argumentere med kombinationseffekterne.

Derfor tror jeg på, at vi netop i det arbejde – det er jo Miljøstyrelsen, der nu sender forslaget til det europæiske kemikalieagentur, netop for at få et fælleseuropæisk forbud mod import og salg – for alvor kommer til at se, at det får en effekt. Dette blot for at advare imod, at det ikke ville have den samme effekt, hvis vi bare helt så at sige egoistisk sagde, at vi kun gør det i Danmark. Jeg mener, at vi har en forbrugerinteresse i at folde det her ud, så det rent faktisk også foregår på EU-sporet. Og skulle det vise sig, at der er problemer med at få det igennem ad EU-sporet, har jeg jo også tilkendegivet – og det er der jo også flertal for i Folketinget – at så må vi gå den nationale vej. Men lad os nu lige stadig væk give det et forsøg i forhold til at få det foldet ud i hele EU.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:43

Per Clausen (EL):

Nu bliver jeg endnu mere uklar på, hvornår det her forbud kan komme til at træde i kraft i Danmark, for nu forstår jeg, at først vil ministeren indlede en proces for at få gennemført et forbud i EU, og hvis det ikke lykkes, vil hun igangsætte en procedure omkring et nationalt forbud. Det forstår jeg ikke. Det må jeg ærlig talt indrømme at jeg slet ikke forstår. Jeg er med på, at vi har accepteret, at der har været en periode, hvor ministeren har forbedret den danske dokumentation. Det er jeg med på, men jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke straks tager initiativ til at gennemføre et nationalt forbud.

Ministerens vurderinger af, hvilke konsekvenser det vil have, minder mig jo om den meget, meget lange proces, vi havde med en tidligere fødevareminister, som blev ved med at sige, at hvis vi gennemførte et nationalt forbud mod bisfenol-A, ville vi få EU på nakken og blive slæbt i retten, og alt ville gå virkelig gruelig galt. Så fik vi en ny fødevareminister, og så blev forbuddet gennemført i Danmark relativt hurtigt. EU blev også orienteret om det, og så ændrede EU faktisk holdning og tilsluttede sig den holdning, som Enhedslisten stod alene med i Danmark bare 2-3 år tidligere. Så jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man ikke igangsætter den proces omkring det nationale forbud nu. Og så vil jeg bare gerne have et svar på, hvornår de her ftalater bliver forbudt i Danmark.

Kl. 13:44

Formanden:

Så er det miljøministeren.

Kl. 13:44

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil gerne takke for muligheden for at få lov at præcisere det her, for det er jo et parallelt spor. Det er meget vigtigt at slå det fast. Det, der bare er vigtigt at få sagt, og det var det, jeg egentlig gjorde i første omgang, er, at det stadig væk er usikkert, om det bliver muligt at gennemføre et nationalt forbud, fordi mange af de her produktkategorier jo er omfattet af totalharmoniseringer i EU. Det er derfor, jeg siger, at det her er et parallelt spor. Alt andet lige vil det jo for forbrugeren generelt set være til gavn, hvis det bliver et EU-forbud. Så det er blot for at sige, at der arbejdes på et nationalt forbud mod de fire ftalater, samtidig med at der også sendes det her forslag til EU for at få forbuddet til at gælde alle 27 lande.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det hr. Benny Engelbrecht med sidste spørgsmål til miljøministeren. Værsgo.

Kl. 13:45

Spm. nr. US 141

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om Tøndermarsken, og jeg vil faktisk gerne starte med at korrigere en misforståelse. Jeg vil ikke klandre ministeren for det, men det kunne fremgå af den tidligere besvarelse af fru Mette Gjerskovs spørgsmål til ministeren, at det var borgmester Laurids Rudebeck fra Tønder Kommune, der har udtalt sig til pressen om Tøndermarsken. Det er ikke tilfældet, det er formanden for Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken, Bo Jessen, der har udtalt sig til pressen, og det er også derfor, det undrer os så meget, som det gør. Konkret er der udsendt en pressemeddelelse den 3. maj, altså i går, og overskriften for den er: »Nej til yderligere fredning i Tøndermarsken«. Den første linje i pressemeddelelsen tillader jeg mig at læse op. Der står:

»Anbefaling fra Miljøministeriet om bekæmpelse af ræve og bedre udnyttelse af frivillige aftaler til beskyttelse af fuglene i Tøndermarsken får lokal opbakning«.

Sidst i pressemeddelelsen fremhæves det:

»Miljøministeriets redegørelse og svaret fra Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken vedlægges.«

Det er jo netop af den årsag, at både fru Mette Gjerskov og undertegnede er meget forundret, fordi vi naturligvis har en forventning om, som jeg også synes det meget klart er fremgået, at det må være sådan, at vi her i Folketinget og i Miljøudvalget bliver orienteret om de anbefalinger, der ligger, og når vi så netop kan læse om det i pressen, bliver vi selvfølgelig stærkt forundret. Al den stund at pressemeddelelsen fra formanden for Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken, som er udsendt, er af formel art og er af formel karakter og så netop oven i købet også indeholder Miljøministeriets redegørelse, så bliver vi ærlig talt meget forundret.

Så først og fremmest vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at den undersøgelse og redegørelse, som vi kommer til at få, rent faktisk vil omfatte fordele og ulemper ved en fredning, og selvfølgelig også, at vi får afklaret, hvordan det kan være, at en pressemeddelelse af den her karakter udsendes, og at materialet tilstedes offentligheden, før det kommer til vores kendskab.

Kl. 13:47

Formanden :

Miljøministeren.

Kl. 13:47

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Hr. Benny Engelbrecht kan godt se, at mit ansigt i forbindelse med de ting er ét stort spørgsmålstegn. Jeg fik den opfattelse, da jeg lyttede til fru Mette Gjerskovs spørgsmål, at det var borgmesteren, der havde været ude at udtale sig, så det antog jeg det var. Jeg har slet ikke selv set nogen af de udtalelser, og derfor sidder jeg og er noget forundret over, at der skulle være kommet en officiel pressemeddelelse fra Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken, for det er jeg overhovedet ikke blevet forelagt, og jeg er altså ikke informeret om det. Jeg må blot fastholde det, jeg sagde i den første besvarelse, nemlig at den her redegørelse, som Naturstyrelsen jo burde have hånd i hanke med på nuværende tidspunkt, end ikke er kommet ind på mit bord. Derfor kan jeg kun tilslutte mig den forundring, som både fru Mette Gjerskov og hr. Benny Engelbrecht giver udtryk for, når der er tale om en offentliggørelse af en redegørelse nærmest ad bagvejen – en redegørelse, som altså ikke har været forbi mit bord og dermed heller ikke været forbi udvalgets bord. Den skal jo komme ind til mig, så jeg kan bære den videre til Folketingets Miljø- og

Planlægningsudvalg fuldstændig som aftalt. Så jeg kan kun bekræfte den forundring. Jeg kender ikke noget til, at der skulle være udsendt en pressemeddelelse.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:48

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil først og fremmest takke for et meget klart og meget præcist svar. Jeg håber også, at ministeren vil lægge sig i selen for at få undersøgt, hvordan dette er sket, og om der er nogen, der har offentliggjort noget, som de ikke burde have offentliggjort. For god ordens skyld skal jeg lige gøre opmærksom på, at jeg tillod mig at kigge nærmere i ministerens presseklip, som ligger offentligt tilgængeligt på ministeriets hjemmeside, og det fremgår ikke af ministerens presseklip, at der også har været en historie i DR Syd i går med overskriften »Mikkel han skal dø«, som handler om netop den her historie.

Men som sagt er jeg glad for, at ministeren bekræfter, at der vil ske ting. Jeg går ud fra, at ministeren også kan bekræfte, at der dermed heller ikke er slået søm i, om jeg så må sige, i forhold til redegørelsens endelige udformning, og at ministeren som sagt også vil få undersøgt, hvordan det kan være, at de her informationer er kommet ud

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Ja, jeg kan fuldstændig bekræfte, at jeg vil gå hjem og bede om at få forklaret, hvordan i alverden det kan være, at andre mener, at de er i en position, hvor de skal offentliggøre en redegørelse, som end ikke har været forbi mit bord. Det vil jeg bekræfte fuldstændig uden undren. Men til gengæld vil jeg tilslutte mig en undren over, at der overhovedet skulle ske en eller anden offentliggørelse af en redegørelse, som ikke har været forbi mit bord endnu.

Når alt det så er sagt, er der stadig væk en diskussion. Nu kunne jeg så forstå, at der åbenbart har været en pressehistorie i går om, at »Mikkel han skal dø«, som overskriften åbenbart skulle være. Og det er jo blot for at vende tilbage til måske noget af substansen i det, der handler om at fremme fuglelivet i Tøndermarsken, og diskussionen om rævenes tilstedeværelse. For jeg kan forestille mig, at der må komme nogle diskussioner om, om det ikke er et af de håndtag, et af de virkemidler, der alt andet lige vil have en effekt.

Men både miljøministeren og dermed også hele Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg kan jo så se frem til at skulle læse om, hvad der må stå i en redegørelse om rævebestanden i Tøndermarsken.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:51

Benny Engelbrecht (S):

Tak for det klare tilsagn om at få gravet nærmere i sagen om offentliggørelsen.

For lige at runde debatten om ræve eller ikke ræve af vil jeg sige, at jeg også går ud fra, at man under alle omstændigheder tager udgangspunkt i bl.a. det glimrende materiale, der er udarbejdet af DMU, og som blev offentliggjort sidste år. Både ministeren og jeg

og også fru Mette Gjerskov har jo haft den store fornøjelse faktisk at besøge Tøndermarsken sammen og se på forholdene der, og det er jo ganske klart, at det er et komplekst område, og derfor må man også nødvendigvis have mange farver med på paletten og ikke alene kigge på én model. Man kan sige, at rævene er én ting, at vand er en anden ting, og der er selvfølgelig en række andre elementer, som også spiller ind i den sammenhæng. Det går jeg også ud fra at ministeren kan bekræfte.

Men vi ser frem til nærmere at få uddybet de elementer, der ligger i den her offentliggørelsessag.

KL 13:52

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:52

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg kan bekræfte, at vi som aftalt i forbindelse med hele bestillingen af den her redegørelse jo netop går ind og undersøger mulighederne og konsekvenserne, dvs. miljømæssigt og økonomisk, bl.a. i forhold til de sammenhængende virkemidler, og også gennemfører tiltag, herunder eventuelt en fredning, der så sikrer en forbedring af beskyttelsesniveauet i Tøndermarsken.

Det gentager jeg blot for at sige, at jeg bekræfter, at det er det, der er bestillingsopgaven i forbindelse med den redegørelse, som nu har været under udarbejdelse, og som – det må alle jo formode – så er lige på trapperne. Det er i hvert fald det, jeg har fået at vide: at man har haft et udkast klar og har rådført sig med Det Rådgivende Udvalg for Tøndermarsken.

Så der er altså ikke tale om, at der eksisterer en endelig redegørelse, for der er først tale om en endelig redegørelse, når den har været forbi ministerens bord og ministeren så offentliggør den endelige redegørelse. Og når den så er blevet offentliggjort, ser jeg frem til, at vi kommer til at fortsætte debatten om Tøndermarsken.

Kl. 13:53

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht, og tak til miljøministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet til miljøministeren og dermed også spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:53).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål er stilet til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1640

1) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor mener ministeren, det er et »tåbeligt forslag« at gennemføre et socialt taxameter, så flere unge fra uddannelsesfremmede hjem

kan gennemføre en ungdomsuddannelse, og hvilke forslag har ministeren selv som alternativ?

Formanden ·

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Christine Antorini (S):

Tak. Hvorfor mener ministeren det er et »tåbeligt forslag« – og det er citeret fra ministeren selv – at gennemføre et socialt taxameter, så flere unge fra uddannelsesfremmede hjem kan gennemføre en ungdomsuddannelse, og hvilke forslag har ministeren selv som alternativ?

Kl. 14:00

Formanden:

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 14:00

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Det citat stammer vist fra Politiken, sådan som jeg husker det, hvor jeg sagde, at det forslag, som jeg tror at S og SF lancerede i sidste uge, var et tåbeligt forslag. Så det er sådan set ikke et tåbeligt forslag at lave taxametre baseret på nogle sociale indikatorer, men lige præcis det forslag, som Socialdemokratiet og SF kom med i sidste uge, er jeg uenig i. Jeg mener, at det ville være stigmatiserende. Jeg mener ikke, at det ville være særlig fornuftigt.

Det er jo så også sådan – og jeg går ud fra, at det er derfor, fru Christine Antorini spørger – at vi har en aftale om, at vi skal lave et socialt taxameter. Det er selvfølgelig en aftale, jeg har tænkt mig at holde. Så er der så spørgsmålet om, hvordan vi har tænkt os at lave det. Det har jeg af gode grunde tænkt mig at diskutere med de partier, som er i ungeforligskredsen, og det må vi jo så diskutere her i løbet af foråret og gerne, inden vi går på sommerferie. Det har jeg også tænkt mig at indbyde til forhandlinger om.

K1 14:01

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:01

Christine Antorini (S):

Når jeg har valgt at invitere undervisningsministeren herned i salen om det spørgsmål, er det jo, fordi vi i oppositionen havde ministeren i et samråd for næsten en måned siden om lige præcis den situation, at der er nogle gymnasier, som løfter en rigtig stor uddannelsesmæssig opgave, fordi de er rigtig dygtige til at gennemføre en gymnasial uddannelse for unge, der kommer fra uddannelsesfremmede hjem, og det koster altså lidt ekstra ressourcer. De unge har brug for lidt ekstra vejledning; de har måske brug for lidt ekstra sprogstøtte, hvis de har anden etnisk baggrund, men hvis de får det, gennemfører de deres gymnasiale uddannelse.

Når vi i oppositionen, S, SF, Radikale og Enhedslisten, i fællesskab har rejst diskussionen, er det, fordi vi egentlig troede, ministeren også var optaget af, at alle unge skulle gennemføre en ungdomsuddannelse, og herunder at give lige præcis den ekstra hjælpende hånd til gymnasier, som er rigtig gode til at løfte nogle af de unge, der ellers har en større risiko for at falde fra. Og når vi nu ved, at en ekstra håndholdt indsats i starten af deres gymnasiale uddannelse gør, at de rent faktisk gennemfører, ville det være helt naturligt at kigge på det taxametersystem, der er.

Sagen er jo den, at sådan som taxametrene er skruet sammen lige nu, er det de gymnasier, der ligger i områder, hvor der kommer elever, som har forældre, der kan hjælpe dem derhjemme, og som måske selv har en akademisk uddannelse, der ikke behøver den ekstra indsats for at komme godt i gang, og det er jo fremragende. Men hvorfor så ikke gå ind og kigge på en form for socialt taxameter, der lige laver en lille omfordeling?

Det er jo ikke en stor omfordeling, vi lægger op til. Det er en lille omfordeling, sådan at de gymnasier, der har en ekstra udfordring, men rent faktisk i højere grad lever op til den fælles målsætning om, at alle skal gennemføre en gymnasial uddannelse, så også bliver hjulpet med det.

Derfor vil jeg godt bede ministeren om en gang til at sige, hvorfor det, at oppositionen gør sig en seriøs overvejelse om, at ved at lave en lille omfordeling på taksterne, sådan at de gymnasier, der reelt har nogle ekstra udgifter, men til gengæld løfter lige præcis de unge, som har svært ved at komme igennem selv, bare skal have prædikatet tåbeligt.

Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er, fordi jeg ikke er enig i det forslag, der blev lanceret i sidste uge. Et nyt tilskudssystem synes jeg om muligt bør bero på objektive kriterier, så vi ikke peger fingre af de elever, der har det allersværest. Det må også være sådan, at når vi skal lave om på fordelingen, skal det ske på baggrund af objektive kriterier og uden at sætte unge i bås, hvor vi så kan kanalisere ressourcer ind til nogle af de institutioner, hvor unge har behov for en ekstra hjælpende hånd. Det forslag, der blev lanceret i sidste uge, synes jeg sender et signal om, at hvis man har et stort frafald, får man flere penge, og det synes jeg er et forkert signal at sende.

Derudover synes jeg også, det er vigtigt, at man ser på nogle af de kriterier, der kan lægges til grund. Jeg tror eksempelvis ikke på, at det nødvendigvis forbedrer ens chancer for at gennemføre en erhvervsuddannelse, at ens forældre har en længere uddannelse end f.eks. en erhvervsfaglig uddannelse, og derfor synes jeg, vi bliver nødt til at sætte os ned og diskutere med hinanden, hvordan vi så gør det. Derfor har jeg selvfølgelig også tænkt mig at komme med et forslag, og det har jeg tænkt mig at gøre inden sommerferien. Så kan jeg jo komme med mit forslag til, hvordan jeg synes man skal gøre.

Kl. 14:05

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:05

Christine Antorini (S):

Ministeren siger, at oppositionens forslag overhovedet ikke bygger på objektive kriterier, og at det vil stigmatisere nogle unge – jeg går ud fra, at ministeren mener, at det ligesom vil udstille dem – men det er jo ikke det, der ligger i det. Vi har trukket på tal fra Danmarks Statistik, som har lavet en undersøgelse af, hvordan sammenhængen er mellem elever, der kommer fra uddannelsesfremmede hjem, og deres risiko for frafald, og der er en meget klar sammenhæng: Det er større, af nogle forskellige grunde. Det betyder, at man med nogle helt objektive statistiske data kan gå ind og se, hvor der er nogle gymnasier, hvor man ændrer lidt på taksterne, sådan at de får de ekstra midler til at kunne løfte elever, der kommer fra uddannelsesfremmede hjem.

Så jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe, hvorfor ministeren synes det er tåbeligt, når der rent faktisk ikke kommer til at ske en stigmatisering. Det sker helt automatisk, når man laver taxametermodellerne: Der kommer lidt flere penge ud, f.eks. til nogle af vestegnsgymnasierne. Det vil slet ikke være noget, som man vil opdage nogen steder. Man har bare helt objektivt taget stilling til, at de

har en lidt større uddannelsesopgave, de skal løfte. Hvorfor er det tåbeligt at gennemføre et objektivt system?

Kl. 14:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:06

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Uanset hvor meget jeg anstrenger mig, er jeg bare ikke enig i det forslag, som blev lanceret i sidste uge, og det er jo en politisk uenighed, som man kan have. Jeg mener ikke, at det er vejen frem. Jeg mener ikke, at det er det, lige præcis den model, som S-SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har foreslået, der gør, at vi så sikrer, at der ikke finder et frafald sted.

Jeg tror, man skal se på nogle andre kriterier, og dem har jeg ikke tænkt mig at løfte sløret for i dag, men dem har jeg tænkt mig at løfte sløret for, når jeg indbyder til forhandlinger i den kreds, som står bag den aftale, og som har været enige om, at vi bliver nødt til at se på, hvordan taxametrene kunne se ud i fremtiden.

Kl. 14:06

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:06

Christine Antorini (S):

Det er vel ikke et helt urimeligt krav at stille, at når ministeren meget kontant kan sige, at det er tåbeligt, hvad oppositionen kommer med, så kunne han i hvert fald have i det mindste en lille idé om, hvad det er, ministeren vil foreslå alternativt, for at gymnasier, som løfter elever fra uddannelsesfremmede hjem, bedre kan løfte den opgave. Det kan jeg forstå at ministeren ikke vil sige noget om nu. Ministeren lovede for en måned siden, at forligskredsen ville blive indkaldt, for at vi kunne drøfte det; det er heller ikke sket. Ministeren sagde i samrådet, at det også skulle ske i forbindelse med drøftelse af ungepakke 2. Det er altså mig bekendt heller ikke sket.

Jeg vil gerne give ministeren en sidste chance for bl.a. at sige, at vi bliver indkaldt, og at det bliver inden sommerferien – og så vil jeg bare minde om, at Folketinget lukker snart – og at det bliver sat højt på dagsordenen. Det ville være rart at høre en tilkendegivelse. Jeg vil give ministeren en chance for bare at indikere, hvad det er, ministeren selv vil gøre ved et meget regulært problem, for hvis ikke der sker noget nu, så har vi bare et år mere, hvor de gymnasier, som løfter en rigtig stor uddannelsesopgave, skal gøre det ud fra deres i forvejen trængte økonomi.

Kl. 14:07

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:07

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg håber jo, at det også kan lade sig gøre at have politiske drøftelser efter den 5. juni. Det kan godt være, at Folketinget stopper med at vedtage love, men det betyder jo ikke, at man ikke kan holde møder efter den 5. juni. Jeg kan allerede nu sige, at det ikke er sikkert, vi kan nå at holde møde inden den 5. juni, men vi kan nå at holde mødet, inden jeg går på sommerferie, og det gør jeg ikke den 5. juni.

Så til spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil leve op til det, jeg har sagt: Ja, det vil jeg. Det var jo en bred diskussion, vi havde på det samråd. Jeg har bl.a. været ude at besøge CPH WEST – det var jeg i fredags – for også at diskutere med dem, hvordan de ser på det forslag, som nu er kommet. De havde en lang række kommentarer. De syntes, at nogle af tingene, som S og SF foreslog, var fornuftige nok.

Så havde de nogle andre råd til mig, og dem lytter jeg til. Det gør jeg for at blive klogere på, hvordan og hvorledes man kan lave det her på en intelligent måde. Og det er bare dér, jeg siger, at jeg ikke synes, det er den mest intelligente måde, som S, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har lanceret det her forslag på.

Men jeg skylder selvfølgelig at levere et svar, og det gør jeg også, og jeg tror, at vi deler det ønske. Nu er det jo ikke, fordi vi ikke ser hinanden, skylder jeg at sige. Det er så til folkeskoleforhandlinger, så vi ses jo ret ofte, men vi skal nok finde tid i kalenderen til det

Kl. 14:08

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til undervisningsministeren og er også stillet af fru Christine Antorini.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1641

2) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om en ændret institutionsstruktur for ungdomsuddannelserne, herunder bedre muligheder for at etablere campusmiljøer?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:09

Christine Antorini (S):

Tak. Hvilke overvejelser gør ministeren sig om en ændret institutionsstruktur for ungdomsuddannelserne, herunder bedre muligheder for at etablere campusmiljøer?

Kl. 14:09

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:09

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg ved jo, at den tidligere minister den 18. juni sendte et brev til uddannelsesordførerne fra stort set alle partier i Folketinget om, hvordan man måske kunne begynde at arbejde med nogle af de udfordringer, som institutionslovgivningen giver. Det var jo meningen, at det skulle have været omsat i et nyt forslag i den her folketingssamling. Det har så ikke været muligt at gøre det, og jeg har sådan set ikke tænkt mig at gøre mere ved den her sag inden næste folketingssamling, men jeg har tænkt mig at følge op på de drøftelser, der har været, og også på det papir, der har været sendt ud. Og det er jo noget, der fandt sted for cirka et års tid siden.

Kl. 14:10

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:10

Christine Antorini (S):

Nu henviste ministeren til et papir, der er sendt til uddannelsesordførerne den 18. juni, hvis jeg forstod det korrekt, og det vil sige, at det næsten er et år siden. Siden hen har der ikke været taget et eneste initiativ for at tage en drøftelse med uddannelsesordførere, forligspartier eller andre. Til gengæld ved vi, at der har været drøftelser rundtomkring i institutionsverdenen, og de har ganske svært ved at finde ud af, hvad det egentlig er, ministeriet har i tankerne. Vi har som sagt heller ikke modtaget en invitation endnu – der er næsten

gået et år, siden det brev kom ud, og der vil først blive indkaldt til drøftelser i efteråret.

Det betyder jo, at der sker noget i Undervisningsministeriet. Og grunden til, at jeg spørger ministeren i samrådet, er at få en orientering om: Hvad er det, der har været af drøftelser det sidste år, og hvad er det, man kan forvente sig? Kan ministeren bare give nogle retningspile i forhold til de tanker, der måtte være om at etablere nogle stærkere uddannelsescampusmiljøer? Jeg vil bede ministeren om bare at indikere, i hvilken retning diskussionerne går, for som sagt har der ikke været nogen drøftelse med det politiske niveau siden den 18. juni – og det var ikke en drøftelse, det var bare en orientering via et brev.

Kl. 14:11

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:11

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Det kan jeg bekræfte, men for god ordens skyld kan jeg sige til dem, der sidder her i dag, at jeg har været minister i 2 måneder – jeg har ikke været minister i et år. Det var den tidligere minister, der sendte det her ud. Jeg skal sådan set også gerne her beklage, at der ikke har været nogen opfølgning på det brev, der blev sendt ud, for det synes jeg heller ikke er tilfredsstillende.

Jeg har så bedt om, at vi diskuterer sagen i Undervisningsministeriet inden sommerferien, og det kan så godt føre til, at vi måske inden sommerferien kan nå at indkalde til en politisk drøftelse. Men jeg er ikke i stand til helt konkret at redegøre for, hvilke arbejder der har været leveret. Jeg har bedt om at få en redegørelse for sagen, og den har jeg ikke modtaget endnu. Men det er klart, at når jeg har den redegørelse, er jeg også bedre klædt på til at tage en drøftelse. Det, der var tilfældet, var, at meningen sidste år var at fremsætte et lovforslag, og det har så af gode grunde ikke kunnet lade sig gøre; og det er der mange forskellige årsager til. Jeg valgte jo så også, da jeg blev minister, at pille det her lovforslag af lovprogrammet, fordi jeg ikke så mig i stand til at få en forklaring på, hvorfor behovet var til stede for det, der blev foreslået. Og det er så lige præcis det, der kommer en politisk drøftelse om, og den vil jeg selvfølgelig også indbyde til - det skylder man som opfølgning på det langvarige forløb, der har været.

Kl. 14:12

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:12

Christine Antorini (S):

Nu går vi jo selvfølgelig ud fra, at selv om der har været skiftende ministre på undervisningsministerposten, så repræsenterer den politik, som de skiftende ministre udøver, nogle visioner, som regeringen har på uddannelsesområdet. Derfor vil jeg spørge undervisningsministeren, hvad det er for nogle overvejelser, ministeren selv gør sig om campusmiljøer. Nu henviste ministeren f.eks. selv til CPH West i Ishøj, og det er jo et godt eksempel på et campusmiljø. Der har man lagt det almene gymnasium og de erhvervsgymnasiale uddannelser sammen; der ligger Ungdommens Uddannelsesvejledning, der ligger 10.-klasse-centre – noget, som vi hos Socialdemokraterne synes er en rigtig god idé og et eksempel på et meget attraktivt ungdomsuddannelsesmiljø, hvor de forskellige typer af uddannelsesveje spiller sammen i et område i øvrigt, hvor man er god til elever, der kommer fra uddannelsesfremmede hjem.

Så jeg vil bare spørge undervisningsministeren, hvad det er for nogle visioner, ministeren kan se for sig ved at etablere eller give bedre rammer for at etablere campusmiljøer på tværs af ungdomsuddannelsesmiljøer?

Kl. 14:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:13

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, der er flere elementer. Man kan jo bl.a. se på en ny fælles og forenklet institutionslovgivning, man kan se på en helhedsorienteret formålsbestemmelse, man kan se på en ny institutionstype, på uddannelsescentre og bestyrelsessammensætning, og man kan også se på campusbegrebet som et bredere og mere attraktivt uddannelsesmiljø. Det er jo nogle af de ting, som vi skal diskutere, og det er også nogle af de ting, man har arbejdet med, men som der ikke har været en politisk drøftelse af. Af samme grund har jeg så også valgt ikke at fremsætte et lovforslag – fordi vi ikke har været i stand til at levere det forberedende arbejde, der kunne danne baggrund for et lovforslag. Så der er sådan set ikke noget mærkeligt i det. Jeg er udmærket klar over, at der har været en diskussion. Jeg siger så også helt åbent her, at jeg ikke har været i stand til eller ville være i stand til at fremsætte et lovforslag, fordi jeg syntes, der var behov for en bedre politisk drøftelse med de partier, som nu er orienteret.

Kl. 14:14

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:14

Christine Antorini (S):

Når vi i Socialdemokratiet synes, det er en rigtig god idé, er det ikke på grund af strukturer og forenklet lovgivning, og her kommer jeg. Det er, fordi vi tror, at ved at give positiv motivation – det kan være i form af en økonomisk gulerod, så man kan bevare sit grundtilskud, selv om man slår sig sammen med andre ungdomsuddannelser – så kan der skabes et langt mere attraktivt ungdomsuddannelsesmiljø, der giver prestige til alle ungdomsuddannelserne, og som gør, at lærerne på tværs, f.eks. mellem de erhvervsgymnasiale og de erhvervsfaglige uddannelser, kan samarbejde; man kan trække på fælles idrætsfaciliteter, man kan have det ungdomsmiljø, som også er med til at fastholde, at man har mulighed for forskellige kulturelle ting, fester og ting og sager – alt det, der gør, at eleverne, ud over at de får deres gode uddannelse, rent faktisk også oplever, at her er der et rigtig godt tilbud til unge mennesker imellem 17 og 20, 21, 22 år. Det er nogle af de uddannelsespolitiske overvejelser, vi gør os. Jeg vil høre, om undervisningsministeren selv gør sig nogle uddannelsespolitiske overvejelser, når vi så ikke her kan få løfte sløret for nogle af de strukturting, som måtte ligge i pipelinen.

Kl. 14:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:15

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Men jeg synes, det er en mærkelig form for diskussion. Jeg har ikke lyst til at indgå en stor diskussion om, hvorvidt der er noget, jeg ikke vil løfte sløret for. Jeg siger bare, at der ikke er et ordentligt oplæg til mig som minister til at gå videre, og det skylder man jo at være ærlig om. Det er lige præcis det, at når man har været minister i 2 måneder, skal man jo også passe på, at man ikke bare kaster sig over alt og siger: Uha, nu kan jeg løse alle problemer. Nu har jeg faktisk valgt at gå i dybden og prøve at få analyseret nogle af de her ting og også bedt om at få en sag, som vi kan diskutere politisk. Det synes

jeg man skulle kvittere for. Men det er jo fair nok, at man ikke vil kvittere for det.

Så kan jeg så sige, at jeg da deler nogle af de samme bekymringer, men også nogle af de samme glæder ved det, som f.eks. campusmiljøer kan give. Jeg havde et besøg i fredags, som jeg siger. Det var meget lærerigt for mig. Der var mange ting der, som jeg synes man udmærket kunne tænke videre over og måske også se på i forbindelse med andre lignende konstruktioner. Der er nogle ting, der måske kræver lovgivningsmæssige ændringer, men også nogle ting, der kræver, at vi politisk bliver enige om, hvad det så er, vi vil. Nogle ting kan lade sig gøre fra den ene dag til den anden, andet kræver måske en mere langvarig proces gennem et lovforslag. Jeg synes sådan set, at vi kunne være enige om, at det skal vi arbejde for og det vil vi arbejde med. Det håber jeg vi kan.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 2. Tak til fru Christine Antorini, og tak til undervisningsministeren.

Næste spørgsmål er til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 1648

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvorfor har ministeren ikke bedt Kammeradvokaten om at undersøge, om skatteborgerne uretmæssigt er blevet opkrævet for meget i ejendomsskat, hvilket Kammeradvokaten kraftigt antyder i konklusionen i sin redegørelse af 11. april 2011?

Formanden:

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:16

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder: Hvorfor har ministeren ikke bedt kammeradvokaten om at undersøge, om skatteborgerne uretmæssigt er blevet opkrævet for meget i ejendomsskat, hvilket kammeradvokaten kraftigt antyder i konklusionen i sin redegørelse af 11. april 2011?

Kl. 14:17

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som bekendt blev der i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 65 rejst tvivl om fortolkningen af ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 og 6. I den anledning oplyste jeg i et brev til Kommunaludvalget den 13. december, at kammeradvokaten ville blive bedt om en vurdering af den rette fortolkning af bestemmelserne, herunder også en vurdering af spørgsmålet, om der her kunne være tale om et skattehul.

Nu har vi så kammeradvokatens vurdering af, hvad der er den rette fortolkning, og der er ikke identificeret yderligere skattehuller i ejendomsskatteloven.

Spørgsmålet er derefter, nu, hvor vi kender den rigtige fortolkning, om det it-system, der beregner ejendomsskatten, har regnet rigtigt. Det er ikke en juridisk problemstilling, det er en teknisk problemstilling, og den hører naturligt hjemme i den arbejdsgruppe, som er nedsat med deltagelse af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Finansministeriet, Skatteministeriet og Kommunernes Landsforening. Den arbejdsgruppe skal netop overveje og forberede håndteringen af tilbagebetalingen af for meget opkrævet ejendomsskat efter

lovens § 1, stk. 5. Det var jo det, der lå bag lovforslag nr. L 65, som vi behandlede før jul.

K1. 14:18

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:18

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. Faktum er jo, at vi med L 65 ikke fik lukket et skattehul, men vi fik ændret det sådan, at regeringen ikke fortsat overtrådte grundloven, nemlig ved at opkræve skatter, uden at der var lovhjemmel til det i ejendomsskatteloven. Det var det, L 65 gik ud på. Det handlede slet ikke om et skattehul, det er en fejlformulering fra ministerens side.

Sådan er det også nu her med § 1, stk. 4 og 6 – det handler heller ikke om skattehuller. Det handler om, hvorvidt regeringen evner og har vilje til at sørge for, at skattelovgivningen bliver implementeret på en sådan måde, at ingen borger i Danmark bliver opkrævet skatter eller afgifter, medmindre der er lovhjemmel til det.

Det er jo det, som vi fra Socialdemokraternes side er meget optaget af. Det er jo § 1, stk. 4 og 6, og der har vi jo kammeradvokatens redegørelse fra april 2011. Det glædelige ved den undersøgelse er jo, at selv om ministeren ikke har bedt kammeradvokaten om at tjekke, om borgerne uretmæssigt bliver opkrævet ejendomsskat, så ekstrapolerer kammeradvokaten heldigvis. Jeg vil læse op fra konklusio-

Jeg bemærker i den forbindelse, at oplysningerne vedrørende en konkret sag fra Aarhus tyder på, at bestemmelsen ikke i praksis anvendes i overensstemmelse hermed, men jeg har ingen oplysninger om, hvorvidt bestemmelsen praktiseres på samme måde over hele landet. Citat slut.

Det, kammeradvokaten siger her, er, at der er kraftige indicier, og at der er en helt konkret sag, der viser, at det it-system, som beregner i dag, ikke beregner korrekt. Med andre ord: Borgerne opkræves ejendomsskat, uden at der er lovhjemmel herfor.

Det har ministeren ikke har særlig stor lyst til at få undersøgt til bunds, og det er det, der undrer mig. For den her sag er jo langt, langt mere alvorlig end den sag, vi havde med L 65, fordi det her handler om selve implementeringen af regeringens skattestop tilbage under hr. Lars Løkke Rasmussen som indenrigsminister i 2002 og 2003, hvor man simpelt hen ikke formåede at gøre det rigtigt. Det ser ud til, at man siden dengang simpelt hen har opkrævet ejendomsskat uden lovhjemmel.

Mit spørgsmål til ministeren i dag er: Hvornår får vi et klokkeklart svar til de skatteborgere, som lever i uvidenhed om, hvorvidt de bliver opkrævet for meget i ejendomsskat? Hvornår vil ministeren kunne give dem et svar på, om de bliver opkrævet for meget i skat?

K1 14:21

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at vi nu er kommet rigtig langt ind i det næste spørgsmål, men hvis jeg nu skal nøjes med det spørgsmål, der blev stillet til sidst, så er svaret: Så hurtigt som muligt, uden unødigt ophold.

Jeg håber, at spørgeren er glad for, at regeringen holder sig til kammeradvokaten, som er statens advokat, og som skal sikre, at det, vi gør, er strengt korrekt, at vi alle overholder lovene, at vi overholder grundlovens § 47, hvorefter ingen skat må opkræves, uden at der er hjemmel i lov. Det er jo det, der er det afgørende, når man skal administrere den slags indviklede områder, og det tror jeg altså også at hr. Thomas Jensen ville svare, hvis han stod her i mit sted.

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:22

Kl. 14:22

Thomas Jensen (S):

Det, jeg i hvert fald ville svare, hvis jeg stod i ministerens sted, var, at det er grundlovens § 43 og ikke § 47 – så har vi styr på det.

Jeg synes nu ikke, at vi er på vej over i det næste spørgsmål, for sagen er jo den, at vi er tæt på et folketingsvalg, og det har vi været i en længere periode, for det bliver hele tiden udskudt, og jeg synes desværre, at der er en tendens til, at der ikke er en villighed i regeringen til at få undersøgt det her til bunds. Jeg synes desværre, at man stikker skatteborgerne blår i øjnene ved ikke at sørge for, at de lynende hurtigt får et klart svar på, om de uretmæssigt bliver opkrævet ejendomsskat.

Det er jo faktisk meget simpelt. Hvis man har kontakt til folk, der arbejder med det her i praksis, så ved man, at de kan fortælle, at der er masser af sager, hvor de med en lommeregner kan komme frem til, at der rent faktisk uretmæssigt bliver opkrævet ejendomsskat i Danmark.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Vil ministeren ikke ganske hurtigt prøve at lave nogle testkørsler på den her bestemmelse, altså stk. 4 og stk. 6, og sørge for at få et klart vidnesbyrd til Folketingets Kommunaludvalg om, hvorvidt administrationen af den her bestemmelse er i overensstemmelse med loven? Vil ministeren garantere her i dag, at man ganske hurtigt - måske inden for 14 dage kan gå ud og lave den kørsel, så vi kan få vide, om loven er overholdt?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kunne ikke drømme om at love hr. Thomas Jensen noget som helst, og det er pop at afkræve mig det løfte, ligesom meget andet har været pop i denne sag og i en bestemt avis.

Jeg skal gå frem efter loven og profeterne og grundloven og kammeradvokaten. Det er min opgave som minister at sørge for, at hvis der er nogen, der har betalt for meget skat, i forhold til hvad der står i loven, at de så får deres penge tilbage. Og det er det, jeg under det næste spørgsmål vil sige mere klart, end jeg gjorde for en uge siden, hvor jeg fuldstændig uforberedt, og uden at der var varsel om det, skulle udstede garantier.

I dag kan jeg udtale mig betydelig mere klart, men det er som sagt under det næste spørgsmål.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:24

Thomas Jensen (S):

Ja, man skal jo lægge øre til noget her i Folketingssalen: Pop. Det er pop, at man vil have sikkerhed for, at der ikke opkræves skatter i Danmark, uden at der er lovhjemmel herfor. Det synes jeg nu ikke er særlig poppet, og jeg tror jeg heller ikke, at der er særlig mange af de andelsboligforeninger, almene boligforeninger og almindelige private husejere, der synes, at det er særlig poppet. Det synes jeg nu nok er en lige lovlig skarp formulering fra ministerens side.

Det helt konkrete spørgsmål går jo på: Hvorfor skal vi ikke lige skynde os at finde ud af, om det er korrekt, at der bliver opkrævet

ejendomsskatter uden lovhjemmel? Det kan man gøre ved at lave testkørsler. Spørger man folk, der arbejder med systemet i dagligdagen, er svaret klokkeklart og entydigt: Desværre bliver der ikke administreret efter loven.

Jeg kan så høre her i dag, at det vil ministeren ikke følge op på, ministeren vil ikke få det undersøgt til bunds. Men det kan vi jo så bede om at få via nogle skriftlige spørgsmål om at få lavet nogle testkørsler, sådan at vi hurtigst muligt kan få en vished for, om der bliver opkrævet ejendomsskat, uden at der er lovhjemmel hertil. Men jeg synes nu, at det ville klæde en minister selv at iværksætte sådan en undersøgelse, så man kunne give borgerne skattetrygheden tilbage.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er ulidelig let at være i opposition. Det kan man virkelig høre i dag, ligesom man kunne høre det i sidste uge. Hvorfor ikke lige gøre sådan og sådan? Ja, det er noget, man siger, når man er i opposition. Når man er minister, er man nødt til at gå frem efter loven og profeterne og grundloven og kammeradvokaten, og det er det, jeg gør så hurtigt som overhovedet muligt.

Hvilket motiv skulle jeg have for at sinke noget som helst? Spørgeren antyder, at det skulle være, fordi der er nogle, der snakker om valg. Det gør de jo hele tiden i hans parti, det gør vi ikke hele tiden i mit parti. Hvad skulle motivet være for ikke at få det her afklaret og pengene udbetalt, før et eventuelt valg kommer til efteråret? Det har jeg da intet motiv for, tværtimod.

Blår i øjnene? Hvem er det, der vil stikke blår i øjnene? Hvad skulle motivet være for det? Altså, når man fremsætter anklager, er det altid klogt at have en motivanalyse bag, og der er ingen motiver, som kunne ligge bag, at jeg skulle gøre mig skyldig i de ting, som jeg mærkelig nok skal bebrejdes her i salen den ene gang efter den anden i et spørgsmål, der i den grad egner sig til skriftlige svar og ikke til mundtlige svar.

Kl. 14:27

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Spørgsmål 4 er også til indenrigs- og sundhedsministeren og er også stillet af hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 1649

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Vil ministeren love, at de boligejere, der eventuelt uden lovhjemmel i ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 henholdsvis stk. 6, både får de penge, de har betalt for meget, tilbage, og at de retssikkerhedsmæssigt får forlænget forældelsesfristen, så de kan nå at klage over ejendomsskatten?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:27

$\textbf{Thomas Jensen} \ (S):$

Tak. Jeg læser op:

Vil ministeren love, at de boligejere, der eventuelt uden lovhjemmel i ejendomsskattelovens § 1, stk. 4, henholdsvis stk. 6, både får de penge, de har betalt for meget, tilbage, og at de retssikkerheds-

mæssigt får forlænget forældelsesfristen, så de kan nå at klage over ejendomsskatten?

K1. 14:27

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:27

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Lad mig endnu en gang slå fast: Hvis der er boligejere, som har oplevet, at der er sket en forkert beregning af grundskatteloftet, og som derfor uretmæssigt er blevet opkrævet for meget i ejendomsskat, skal de naturligvis have deres penge tilbage, uanset om det så vedrører stk. 4, stk. 5 eller stk. 6.

Den arbejdsgruppe, jeg nævnte under det tidligere spørgsmål, med deltagelse fra en række ministerier og Kommunernes Landsforening skal undersøge, om systemet har regnet rigtigt eller forkert, og med hensyn til forældelse indførte vi med lovforslag nr. L 65 en særlig forældelsesfrist i forhold til de sager, der vedrører stk. 5. Skulle der vise sig en tilsvarende problemstilling i forhold til sager efter stk. 4 og stk. 6, så er jeg naturligvis indstillet på at fremlægge lovforslag om det. Borgerne skal selvfølgelig behandles ens, uanset om det, vi taler om, vedrører det ene eller det andet stykke i loven, især hvis det så at sige er den samme systemfejl, de er blevet udsat for.

Kl. 14:28

Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:28

Thomas Jensen (S):

Tak. I forlængelse af det foregående spørgsmål er der jo ikke noget pop over det her, og der er heller ikke noget med, at vi prøver at hid-kalde nogle profeter til at besvare det her spørgsmål. Som folketingsmedlem – og ministeren er også folketingsmedlem – skriver man jo under på, at man vil overholde grundloven. Derfor synes jeg også, det må være magtpåliggende for enhver minister hurtigst muligt at få det undersøgt, så snart man får en kraftig antydning af, at grundloven eventuelt ikke er overholdt, og at man altså uretmæssigt – fordi der ikke er lovhjemmel til det – opkræver ejendomsskatter.

Derfor er det også meget interessant med den her arbejdsgruppe, som ministeren henviser til hele tiden. Den arbejdsgruppe har jo virkelig ekserceret i ikke rigtig at kunne finde ud af, hvad den er enig om. For et kort stykke tid siden havde vi skatteministeren i samråd om den her arbejdsgruppe, og der kom det frem, at man var uenig om nogle referater. Jeg synes, det ser ud til, at Indenrigsministeriet, Skatteministeriet og måske også KL, som deltager i den her arbejdsgruppe, sidder og har det der spil om: Hvem skal ende med aben? Hvem har ansvaret for det her?

Der er jeg rigtig, rigtig glad for, at rigsrevisor synes, den her sag er meget, meget alvorlig, og derfor vil rigsrevisor senere i år komme med en rapport til Folketinget, sådan at vi kan få vished om, hvem det er, der har ansvaret for, at grundloven ikke blev overholdt i forbindelse med ejendomsskattelovens § 1, stk. 5, og sådan, at vi også kan få en udvidet analyse af stk. 4 og stk. 6.

Jeg har så et spørgsmål til ministeren. Nu kan vi jo vente til rigsrevisors rapport kommer til efteråret, men ville det ikke klæde ministeren at sætte sig ned for bordenden og sige til arbejdsgruppen: Nu skal vi have vished for det her omkring § 1, stk. 4 og stk. 6, og få det afklaret, og så kan vi komme i gang med at lave en plan for, hvordan vi skal sætte forældelsesfristerne, og hvordan vi skal få betalt de her penge tilbage til folk? Og jeg har et spørgsmål mere: Hvornår mener ministeren arbejdsgruppen kan barsle med en krystalklar undersøgelse af § 1, stk. 4 og stk. 6? Hvornår: inden sommerferien, i løbet af sommerferien eller umiddelbart efter sommerferien?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kunne ikke drømme om at give spørgeren noget som helst løfte, for jeg skal holde mig til loven og grundloven og kammeradvokaten og andre profeter. Det er man nødt til som minister. Jeg håber, det snart går op for hr. Thomas Jensen, at det altså er vilkårene. Og så kan det ikke nytte noget, at han mener: Kunne jeg ikke lige sige dit og dat, og kunne jeg ikke lige sparke lidt til et udvalg?

Jeg har udtalt ganske klart, at hvis der også er problemer med forældelse vedrørende stk. 4 og stk. 6, så skal det ikke gå ud over borgerne. Det har jeg sagt. Og det er jo det, der er ledestjernen for udvalget. Så er det, man lige skal finde ud af: Er der problemer med forældelse vedrørende stk. 4 og stk. 6? Og man skal finde ud af: Hvordan får man så betalt pengene tilbage? Det er jo ikke sådan en enkel sag.

Hvis vi ellers kan få lov at få arbejdsro, vil jeg gerne garantere, at borgerne så hurtigt som overhovedet muligt får deres penge tilbage, hvis de har krav på det, med overholdelse af alle de regler og procedurekrav, som skal overholdes i sådanne sager.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:32

Thomas Jensen (S):

Det er sjovt at stå her i Folketingssalen og høre, at kammeradvokaten, som jo er et privat advokatfirma, er blevet ophøjet til at have profetstatus. Men sådan kan man jo så ofte blive overrasket, når man hører indenrigsministeren tale.

Jeg vil sige, at vi har haft en grundig analyse af lovens bogstav det er jo det, kammeradvokaten har lagt frem af 11. april – så nu ved vi, hvad § 1, stk. 4 og stk. 6 betyder. Og så har vi den her arbejdsgruppe, som jeg hellere vil omdøbe til en syltekrukke – en syltekrukke, hvor der er forskellige administrative enheder, der render rundt og ikke rigtig kan finde ud af, hvad de skal blive enige om: Hvem skal mande sig op til at tage ansvaret, og hvem skal sørge for, at skatteborgerne bliver imødekommet? Det er jo det, man ikke rigtig kan finde ud af i den arbejdsgruppe. Men – og det er så min påstand, og det skal nok også komme som et skriftligt spørgsmål efterfølgende – skal vi ikke se at få lavet nogle helt konkrete udregninger, sådan at vi får testet systemet, så vi kan få vished for det, som alle eksperterne derude siger, nemlig at statsministeren, da han implementerede systemet i sin tid, helt tilbage i 2002-03, hvor han kaldte det et fantastisk system, simpelt hen fejlede og ikke fik sørget for, at lovens bogstav blev overholdt, og at regeringen på den måde løbende overtræder grundloven ved uretmæssigt at opkræve ejendomsskatter?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:33

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jamen tillykke med, at spørgeren nu også fandt noget at angribe statsministeren for, men det ved jeg godt er hovedformålet med alt, hvad socialdemokratiske folketingsmedlemmer gør i denne tid. Så lykkedes det her, tillykke med det.

Jeg kan kun gentage, at den arbejdsgruppe, som er nedsat, og som har en vanskelig opgave, uden unødigt ophold vil løse det, den er sat til. Jeg har ikke kaldt kammeradvokaten en profet – det kan være, at spørgeren aldrig har hørt udtrykket loven og profeterne, men det var det udtryk, jeg brugte og udvidede til også at omfatte grundloven og kammeradvokaten, men dermed har jeg jo ikke udnævnt kammeradvokaten til at være profet.

Jeg har ikke mulighed for at svare på de mange forskellige antydninger, som spørgeren kommer med, og jeg synes i virkeligheden, at denne sag er for seriøs og for vigtig for en række borgere i Danmark til, at vi skal stå og have småpolemik om det.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:34

Thomas Jensen (S):

Det er jo altid positivt, når der er nogen her i Folketingssalen, der excellerer i sproglig kreativitet, og det må jeg sige at ministeren har gjort i dag på en sådan måde, at man også godt kunne misforstå det, for ministeren har jo sagt: kammeradvokaten og andre profeter. Og så må man jo også antage, at ministeren mener, at kammeradvokaten er en profet.

Men lad os nu holde os til sagens kerne, for den går ikke, Granberg. Det er sådan, at man med lethed kan få undersøgt, om den her paragraf bliver fulgt med det it-system, som statsministeren implementerede tilbage i 2002-03. Og derfor synes jeg også, det er uhyre vigtigt, at indenrigsministeren hurtigst muligt undersøger, om det er sådan, at der uretmæssigt bliver opkrævet ejendomsskat. Jeg synes, det er pinligt, at der er den her arbejdsgruppe, hvor man ikke kan sige, hvornår der vil komme et resultat. Man sidder og slås internt i arbejdsgruppen – det er jo synligt for enhver, der har fulgt arbejdet. Derfor synes jeg også, at ministeren, som jo er ansvarlig og kan sætte sig for bordenden i den her arbejdsgruppe, skulle sætte sig ned og sige: Hør nu her, nu handler det ikke om, at vi skal slås internt, nu handler det om at imødekomme skatteborgerne, som har betalt for meget i ejendomsskat. Man skulle klart og tydeligt sige til dem: Vi er desværre kommet til at opkræve for meget i ejendomsskat, og vi vil efter denne plan sørge for, at det, der er opkrævet for meget i ejendomsskat, bliver betalt tilbage, og at forældelsesfristerne bliver udvidet, så vi også sikrer retssikkerheden for de borgere.

Hvorfor vil ministeren ikke sikre det her i dag?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:36

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man kan jo formulere sig humoristisk, men det kræver selvfølgelig, at modtageren både har sans for humor og også kender de udtryk, man bruger. Så derfor skal jeg nok lade være at stille for høje krav i den forbindelse.

Nu spørger hr. Thomas Jensen så, om jeg ikke hurtigst muligt vil beslutte at få undersøgt, om der er opkrævet for meget i ejendomsskat. Undskyld, det er det, hele sagen har handlet om. Det er jo derfor, jeg fremsætter lovforslag nr. L 65. Så det kan vi da bestemt ikke blive uenige om skal ske så hurtigt som muligt. Men jeg tror, det vil være klogt, at jeg i den forbindelse udviser den største fornemmelse for, hvordan vi nu gør det rigtige, og det er der, jeg nævner loven og profeterne, som kan holde ministeriet og regeringen og Kommunernes Landsforening på dydens vej, sådan at det, vi gør, er det rigtige, så vi ikke skal vende tilbage til den sag igen og igen.

Så ved jeg ikke, om jeg må slutte med at sige, at de, der så får penge tilbage, jo så kan tænke på, at hvis det var Socialdemokraterne, der havde siddet i regering de sidste 10 år, så tror jeg ikke, der

var blevet noget som helst at betale tilbage, for så havde hele ejendomsskattesystemet været helt anderledes med højere ejendomsskatter. Men det er så en anden sag.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren. Det er stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 1650

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at regeringens målsætning om at hæve danskernes middellevetid med 3 år over 10 år er uambitiøs, når mænds middellevetid i forvejen er steget med 2,7 år i perioden 2000-2010, jf. Forebyggelseskommissionens kommissorium og Nyt fra Danmarks Statistik nr. 72 den 17. februar 2011?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:37

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at regeringens målsætning om at hæve danskernes middellevetid med 3 år over 10 år er uambitiøs, når mænds middellevetid i forvejen er steget med 2,7 år i perioden 2000-2010, jævnfør Forebyggelseskommissionens kommissorium og Nyt fra Danmarks Statistik nr. 72 af 17. februar 2011?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:38

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har som bekendt sat et ambitiøst mål for stigningen i danskernes middellevetid. Målet er, at levetiden skal øges med 3 år i løbet af 10 år, og oven i det har regeringen en erklæret målsætning om, at Danmark skal være blandt de 10 lande, hvor man lever længst.

Den målsætning tager udgangspunkt i forskellige prognoser for middellevetiden i de kommende årtier. Den uafhængige analyseinstitution DREAM skønnede i sin befolkningsprognose i 2008, at middellevetiden frem til 2018 ville blive løftet med 1,2 år. DREAM's prognose er mere konservativ end en fremskrivning fra 2008 af væksten de følgende 10 år, der viste, at middellevetiden i 2018 ville være løftet med 2,8 år. Så prognosen er altså konservativ i forhold til en lineær fremskrivning.

Hvis man ser på udviklingen fra 2006 til 2007, kan man se, at stigningen var så lille, at middellevetiden frem mod 2018 skønnedes kun at stige med 0,6 år.

Så de forskellige prognoser og fremskrivninger viser, at det er ganske vanskeligt at forudse udviklingen, men regeringens mål fra 2009 er højere end det, der kunne forventes uden en særlig indsats for at øge middellevetiden. Det er jo derfor, at regeringen har fremlagt en national handlingsplan for forebyggelse. Vi er klar over, at den forhøjelse af middellevetiden, som vi ønsker, ikke kommer af sig selv.

Vi ved, at helbredstilstand og levetid bl.a. afhænger af, at vi spiser sundt, dyrker motion, ikke drikker for meget og undlader at ryge, og den behandling, vi får i sundhedsvæsenet, har også stor betydning. Det er et personligt ansvar at leve sundt, man har frihed til at vælge – man skal især tage hensyn til andre. En vigtig forudsætning

for, at den enkelte kan løfte ansvaret for sin egen sundhed og foretage oplyste valg, er jo, at man har viden om sunde og usunde livsstilsvalg, og derfor skal det offentlige sikre god information.

Der skal også være incitamenter, som gør sunde valg til nemme valg, og derfor har vi jo forhøjet afgifterne på tobak og sukkerholdige varer, vi har investeret massivt i sundhedsvæsenet og gennemført en række nødvendige reformer, vi har fået sundhedsprofiler, som gør, at kommunerne langt bedre kan løfte deres forebyggende opgave. De seneste tal fra Danmarks Statistik viser nu, at danskerne lever længere end nogensinde før – middellevetiden er nu 77 år for mænd og 81 år for kvinder.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Ministeren siger, at det ud fra prognoserne er vanskeligt at låse sig fast på, hvad der kommer af sig selv uden yderligere tiltag, men er det ikke korrekt, at vi, hvis vi kigger 10 år tilbage, næsten har haft den vækst, som regeringen har sagt er det mål, nemlig det ambitionsniveau, regeringen har lagt sig på, altså at man skal forøge middellevetiden med de 3 år? Er det ikke også korrekt, vil jeg spørge sundhedsministeren, at vores naboer ovre i Sverige lever de her omkring 3 år længere i gennemsnit af danskerne? Det er egentlig også et af mine udgangspunkter for måske nok at sige, at regeringens ambitionsniveau er forholdsvis lavt, når man ikke engang forsøger at vinde ind på svenskerne, men blot lægger sit ambitionsniveau der, hvor også svenskerne forventer at deres middellevetid forøges og forbedres de næste 10 år, nemlig netop på omkring 3 år. Det er det, vi har kunnet se gennem de sidste årtier: at det cirka er 3 år, man får lagt til pr. tiår.

Så mit spørgsmål er naturligvis stillet til regeringen: Hvilke mål er det, regeringen går efter, og hvilke midler er det så, man prøver at sætte i værk for at opnå de mål, man har? Der er min konklusion jo måske nok bare den, at hvis regeringen kun satser på at forlænge middellevetiden med 3 år, behøver man faktisk ikke at tage særlig mange politiske initiativer, for så er barren sat så lavt, at målet næsten indfries af sig selv.

Men jeg vil gerne have ministeren til at prøve at besvare mit spørgsmål i forhold til svenskernes middellevetid og dermed måske give et lidt tydeligere svar på, om ministeren synes, at regeringens mål er ambitiøst eller ikke ambitiøst.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er meget rigtigt i det, spørgeren siger, og vi er såmænd ikke så uenige, hverken om de 3 år eller om det, at vi halter bagefter Sverige og Norge. Jeg synes jo, at spørgeren må være glad for, at vi ud over denne 3-års-målsætning så også har det mål, at vi vil være blandt de ti lande, hvor borgerne lever længst. Det er i hvert fald et ambitiøst mål, og det er der jo et stykke vej til. Så spørgeren er velkommen til at vurdere os på den målsætning, og så får vi i hvert fald nok at bestille.

Desværre er det jo en lang, sej march, vi taler om, for når danskerne lever 3 år kortere end svenskerne og nordmændene, er det jo, fordi vi – ikke bare i de nærmest foregående år, men i det meste af livet – har levet usundt. Vi har altså ikke bare en dårlig livsstil, men har også lagt grunden til en tidligere død ved den rygning og den alkoholindtagelse, som vi har gjort os skyldige i, og derfor er det jo sin

sag at løfte levealderen med 3 år, selv om man kan sige, at det jo bare er at gøre som nordmændene og svenskerne. Ja, men vi kan jo ikke gøre som nordmændene og svenskerne med tilbagevirkende kraft, og det er det, der gør opgaven svær, og det tror jeg også vi er enige om.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:44

Flemming Møller Mortensen (S):

Jo, jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det er sin sag at få forlænget middellevetiden. Men det er måske også netop derfor, at det er mit mål at prøve at presse regeringen til at opstille et mere ambitiøst mål og i hvert tilfælde også gribe til handling, som netop kan forlænge danskernes liv. Ministeren har jo fuldstændig ret i nu at give mig ret i, at de 3 år kommer af sig selv, men det at komme op i eliten og være blandt de ti lande med den længste middellevetid kræver noget andet. Og så skal mit spørgsmål jo være: Hvilke initiativer er det, sundhedsministeren vil sætte i værk, for at det sker?

Det er jo her, jeg synes, det halter noget. Det halter med de initiativer, som virkelig vil få gjort, at Forebyggelseskommissionens anbefalinger i højere grad vil blive lyttet til, og at man vil gøre noget ved det. Lad mig lige citere daværende indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen fra 2007, hvor han sagde:

Det er en meget, meget ambitiøs målsætning. Hvis vi skal løbe 3 år ind på 10 år, så skal der virkelig en kæmpe indsats til, og der skal lovgivning til.

Hvilken lovgivning er det, ministeren har med i forhold til at blive blandt de ti længstlevende befolkninger?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Mit svar er, at vi jo har gennemført adskillige stykker lovgivning, og det har vi jo gjort i fællesskab med et bredt flertal i Folketinget. Vi har fremsat en handlingsplan, som blev forberedt i Forebyggelseskommissionen, og som også er under udmøntning hele vejen igennem. Vi har fået de kommunale sundhedsprofiler for et par måneder siden, som giver kommunerne et meget nyttigt redskab til at vurdere effekten af deres indsatser. Vi har sat fokus på især børn og unge. Det er hos dem, vi kan grundlægge en bedre livsstil med mindre druk, mindre tobak og mere motion og sundere kost. Og endelig vil jeg nævne ulighed i sundhed, som er et problem i sig selv, fordi vores fælles ønsker og budskaber om et sundere liv jo er blevet hørt a den brede middelstand i Danmark, men der er altså også nogle, som ikke har hørt det, og på hvem vores kampagner preller af: De læser ikke vores pjecer, de er ligeglade med vores kampagner. Hvordan når vi den gruppe? Det er noget, vi arbejder med i ministeriet, og det er jeg personligt dybt optaget af.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Det kan kun gøre mig glad som forebyggelsesordfører, at ministeren tager det meget alvorligt, at vi har haft en stigende ulighed i sundhed herhjemme. For den har været markant over de sidste 10 år med bor-

gerligt styre her i Danmark. Det er uomtvisteligt. Kurven er gået den gale vej. Vi har ikke fået knækket det, vi skulle.

Derfor må jeg igen spørge ministeren: Mener ministeren, at det, der er sat i værk, er nok til at knække den kurve omkring social ulighed i sundhed; er det nok til at bringe Danmark derop, hvor regeringens ambition er, nemlig at Danmark skal være et af de ti lande, hvor man lever længst?

Når jeg kigger på det svar, som ministeren har givet mig tidligere i forhold til initiativerne, som regeringen har sat i gang, jævnfør Forebyggelseskommissionens mange forslag, så må jeg bare sige, at selv ministerens svar levner rigtig mange muligheder for at gribe til nye tiltag. Så mit spørgsmål er: Kommer der noget nyt fra regeringens side? Kommer ministeren med nye tiltag, eller skal vi bare læne os tilbage og fortsætte det, der er sat i søen, og så håbe og tro og slå korsets tegn for, at vi når i mål og bliver et blandt de ti lande, hvor man lever længst?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ikke planer om flere forbud, men vi arbejder selvfølgelig, alt hvad vi kan, på nye indsatser, nye kampagner, både når det gælder alkohol og tobak; nye indsatser over for de unge, hvor det især er vigtigt, at skoler og uddannelsessteder engagerer sig og tager ansvar. Det er også vigtigt at få forældre til at tage ansvar. Forældre gør så ofte skyldige i en misforstået solidaritet med de unge, også når det gælder dårlige vaner, som forældrene burde sige fra over for.

Så det er en meget bred indsats, der skal til på en række fronter. Rockwool Fonden har hjulpet os for nylig med en rapport, som jo påpegede sammenhængen mellem røg og alkohol og hårdere stoffer. Det synes jeg var meget vigtigt at få frem. Jeg kan forsikre, at jeg opfatter det her som en permanent kamp med masser af indsatser.

Det punkt, hvor hr. Møller Mortensen og jeg måske ikke kan blive enige, er, hvis han vil have en række ekstra forbud. Der er jeg nok lidt mere på ansvarsholdet.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 1652

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til Skolebørnsundersøgelsens karakteristik af regeringens rygepolitik som værende »slap« frem til 2008, jf. Skolebørnsundersøgelsen 2010, side 8?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:49

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Hvad er ministerens holdning til skolebørnsundersøgelsens karakteristik af regeringens rygepolitik som værende »slap« frem til 2008, jævnfør »Skolebørnsundersøgelsen 2010«, side 8?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det, der er bemærkelsesværdigt, og jeg studsede da også over det, da jeg fik spørgsmålet, er, at der skulle være en skolebørnsundersøgelse, som siger, at regeringens rygepolitik er slap. Hvis det var tilfældet, skulle vi i hvert fald gøre noget ved det, for når det gælder skolebørn, og når det gælder dem under 18 år, skal vi absolut ikke være slappe.

Der står noget om en slap rygepolitik i rapporten side 8, men udtrykket refererer ikke til den nuværende rygepolitik i skolerne. Der er tale om en reference til det tidspunkt før 2001, hvor det i Danmark var almindeligt at tillade de ældste elever at ryge på skolen.

Det afsnit i undersøgelsen, som der refereres til i spørgsmålet, handler om, hvilke gevinster der er ved at deltage i det internationale samarbejde, som skolebørnsundersøgelsen er en del af, og som hedder Health Behaviour in School-aged Children. Forklaringen er, at landene tilrettelægger deres undervisningssystem, sundhedssystem og forebyggende indsatser meget forskelligt. Den variation giver mulighed for at studere effekten af sådanne forskelle. Her bruges studiet af rygepolitikken som et eksempel. Der står på side 8:

»I mange lande ville man fx anse det for uetisk at gennemføre forsøg med at tillade elever at ryge i skolen. Men indtil for relativt få år siden var det tilladt de ældste elever at ryge i mange danske skoler. Kollegaer i andre lande kunne således betragte Danmark som det laboratorium, hvor man kunne studere effekten af en slap rygepolitik.«

Der er altså tale om et eksempel på, hvordan landene kan lære af hinanden. Der er ikke tale om nogen kritik af den danske rygepolitik, som den har udviklet sig siden 2001, for vi har jo allerede fra august 2001 forbudt elever at ryge i folkeskolen. Det omfatter jo ændring af lov om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende, som blev vedtaget i december 2000, og som siden blev erstattet med loven om røgfri miljøer fra maj 2007. Det var bare for at få det historiske på plads.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:52

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, minister. Men hvorom alting er, så står der i hvert fald i referencen, at man kan tage Danmark som et laboratorium, hvor man kan studere slap rygepolitik.

Jeg er godt klar over, at regeringen har gjort noget siden da. Man har hævet priserne en smule, men langtfra nok i forhold til det niveau, som oppositionen vil hæve dem til. Jeg er også klar over, at man har lavet nogle billedadvarsler, som kommer på et tidspunkt i 2012

Vi har været med til at hæve aldersgrænsen, men jeg vil gerne høre, om ministeren er tilfreds med den kontrol og sanktion, man har koblet på det. Jeg plejer jo altid, når jeg fortæller om arbejdet i Folketinget, at sige, at vi skal lave gode love. De skal kunne forstås, de skal være let forståelige, de skal kunne kontrolleres, og det skal også kunne sanktioneres, hvis de ikke overholdes, for ellers har danskerne altså en tendens til ikke rigtig at tage loven alvorligt. Synes ministeren, at vi i forhold til salg af tobak til unge under 18 år har det, når vi ved, at en meget stor procentdel af de 15-årige ryger? Her er der i hvert fald et problem.

Det er jo også korrekt, at regeringen skriver, at den vil opfordre skoler og uddannelsesinstitutioner til at lave en ryge- og alkoholpolitik, men det er kun en opfordring til det. Er det her så ikke et af stederne, hvor man godt kunne skærpe det? Ministeren siger jo til mig, at vi ikke må være slappe i koderne, når det drejer sig om børn og

unge under 18 år. Er det ikke at være slappe i koderne, som ministeren ellers siger at vi ikke skal være, når regeringen kun opfordrer til det?

Jeg har jo helt klart det billede, at forebyggelsespolitik er vanskelig politik. Det tror jeg at ministeren og jeg kan blive enige om. Men vi har jo også sagt, at vi skal hæve priserne væsentligt. Vi skal også sørge for, at tobakken ikke er synlig. Der husker jeg jo stadig væk ministerens holdning til det, nemlig at det er et spørgsmål om at være formynderisk, men er det ikke et spørgsmål om at hjælpe dem under 18 år?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man skal indføre et forbud, er det også vigtigt, at et forbud er nogenlunde bredt folkeligt accepteret, ellers får man nemlig problemer med at få det overholdt, og man får problemer, i form af at man nedbryder respekten for loven i almindelighed. Det er jo derfor, at vi ikke er gået videre med de vedtagelser, vi har gennemført i meget bred enighed her i Folketinget, når det gælder alkohol og tobak. Det hænger også sammen med, at politiet jo ikke kan stå ved disken i enhver butik og holde øje med, hvem der køber, og hvem der skal have en bøde, fordi de har solgt til en, der kun er 14 år.

Vi er nødt til at vedtage forbud, som kan overholdes, som kan forstås af borgerne, og som også nogenlunde accepteres af borgerne, og vi er nødt til at sikre, at de brancher, som skal leve med vores forbud, forholdsvis nemt kan overholde de regler, vi har vedtaget. Alt det var netop baggrunden for, at vi blev bredt enige om de forbud, vi har. Jeg tror, at vi skal få dem overholdt frem for at finde på nye, men jeg kan ikke sige, hvad der vil ske i fremtiden.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:56

Flemming Møller Mortensen (S):

Så lad os dog mødes, vil jeg sige til ministeren, om det, ministeren afslutter med at sige, nemlig at vi skal overholde den lov, som vi har.

For få uger siden havde ministeren og jeg også en dialog her i salen om lige nøjagtig det med, at de unge ryger meget – og hvem er det, der køber tobakken til dem? Der sagde ministeren også til mig, at det godt kunne være, at det her var noget, der skulle kigges på. For spørgsmålet er, om loven vitterlig bliver overholdt. Detailhandelen har et stort ansvar, forældrene har et stort ansvar. Men ministeren taler netop også om, at det kan nedbryde respekten for loven. Jeg mener rent faktisk, at vi er derude i øjeblikket, hvor der er en disrespekt, en ikkeeksisterende respekt for loven om, hvornår der sælges tobak til unge.

Det ansvar vil jeg gerne have ministeren til at bære og sige: Ja, der er noget, der klinger forkert her. Det bør vi kigge på. Der bør måske løftes en pegefinger og gives en reprimande til detailhandelen. Samtidig kunne man måske godt iværksætte nogle kampagner, som også løftede en pegefinger og gav en reprimande til forældrene.

Er det noget, ministeren vil lytte til og gøre noget ved?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Detailhandelen tager det, vi taler om, ret så alvorligt, og det gør man, fordi man ved, at hvis ikke man selv kan løfte det ansvar, så kan det være, at vi vedtager noget, som er værre set fra detailhandelens synspunkt. For vi kan jo godt som i visse lande vedtage, at nu skal al tobak ligge inde i et skab, som ingen kan se. Det er efter min mening noget forfærdeligt bøvl, og det er noget barnepigeri. Jeg tror ikke, at det har den store effekt. Men hvis vi lovgivere ikke på anden måde kan få detailhandelen til at leve op til det, vi har vedtaget, er det klart, at så er der risiko for, at de mennesker, der ønsker den slags, får vind i sejlene.

Så jeg tror, at detailhandelen tager det meget alvorligt, både alkoholgrænsen og aldersgrænserne. Det håber jeg i hvert fald, og det vil jeg opfordre til. Og hvis der er mere, jeg kan gøre for at formane detailhandelen, gør jeg det meget gerne.

Jeg er især optaget af de unge. Det er der, vi skal have grundlagt den nye livsstil. Det er der, vi skal have forældrene til at erstatte den misforståede forståelse med den kærlighed, som fører til kærlige krav og kærlige formaninger. Og skolerne skal ikke acceptere nogen som helst rygning i skoletiden, heller ikke uden for skolens område. Efterskoler skal ikke tillade, at man ryger på sit eget værelse. Ungdomsuddannelserne skal ikke tillade, at deres fester sejler i druk. Der er en hel masse, som vi kan gøre, og det vigtigste er at appellere til de ansvarlige, nemlig forældrene og skoleledelserne. De appeller lægger jeg altså meget vægt på.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:59

Flemming Møller Mortensen (S):

Det forstår jeg godt ministeren gør. Det har jeg bare hørt et utal af gange. Og hvad sker der? Ændrer det adfærd, at ministeren har den holdning? Nej, det gør det jo ikke. Det er derfor, at vi stadig væk ser, at rigtig mange under 18 år både drikker og ryger alt for meget.

Derfor vil jeg spørge sundhedsministeren: Hvornår er tiden inde til, at det ikke er nok blot at sende en opfordring til uddannelsesinstitutionerne og forældrene? Hvornår er tiden inde til, at man siger, at uddannelsesinstitutioner skal lave en ryge- og en alkoholpolitik?

Så siger ministeren, at det er barnepigeri, og at det er vrøvl, at skjult tobak i butikkerne kan have en effekt. Det her lugter jo allermest af, at ministeren stadig væk gerne vil lave en understøttelse af tobaksindustrien og det salg. For der er da ikke noget barnepigeri og formynderi i, at folk, der ryger, stadig væk kan købe i de samme butikker, men tobakken skal ikke af sig selv smutte ned i indkøbskurven, som når den er placeret oppe ved kassen, hvor man står i kø, men at man skal aktivere sit køb ved at sige til ekspedienten: Vil du fra disken, fra kassen, fra skuffen under dig tage en pakke cigaretter op til mig?

Det kan da ikke være barnepigeri. Jeg vil sige til ministeren: Vågn nu op og gør noget ved det, så vi kan få ændret adfærden i forhold til børn og unge. For vi er jo enige om, at det er der, den største effekt er.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:00

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det glæder mig, at spørgeren her så klart demonstrerer over for detailhandelen og alle andre, hvad det er for krav, man risikerer at blive stillet over for, hvis ikke man nu får overholdt de regler, vi har besluttet

Jeg vil minde spørgeren om, at han og jeg altså i fællesskab har forhandlet og vedtaget de regler, der gælder. De skal overholdes, og det er sådan set meget godt, at spørgeren her siger, hvad der kan komme på dagsordenen, hvis ikke de bliver overholdt. Så tak for den hjælp.

Men jeg vil så føje til, at jeg altså synes, det er flovt, hvis det er nødvendigt at gennemføre regler om, at cigaretter skal ligge i et skab, eller regler om, at der ikke må være et navn på cigaretterne, så man kan se, om det er Prince eller Kings. Det synes jeg altså er flovt. Jeg tror ikke, at folks cigaretforbrug afhænger af, om man kan se cigaretterne i butikken. Jeg tror, at cigaretforbruget lever af, at folk desværre er afhængige af deres cigaretforbrug, og de vil skaffe sig cigaretterne, uanset hvad vi prøver at lave af krumspring.

Derfor gælder det om at få fat i de unge. Og der er forskel på at være under 18 år og på at være over 18 år. Når man er under 18 år, skal man opdrages. Det er derfor, vi har lavet forbud og grænser. Det er derfor, vi kan appellere til forældre og ungdomsuddannelser. Det er det, vi skal sørge for. Og her har vi jo store fremskridt. Ligesom vi har store fremskridt, når det gælder levealderen, har vi faktisk store fremskridt, når det gælder reduktion af de unges indtagelse af forskellige giftstoffer.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:02

Spm. nr. S 1646

7) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvilket ansvar mener ministeren, at regeringen har for, at Danmark endnu engang er faldet tilbage på en international rangliste, når det gælder it, denne gang i World Economic Forums e-paratheds-indeks?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:02

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvilket ansvar mener ministeren at regeringen har for, at Danmark endnu en gang er faldet tilbage på en international rangliste, når det gælder it, denne gang i World Economic Forums e-paratheds-indeks?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:02

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Fru Yildiz Akdogan har spurgt om regeringens ansvar for det seneste fald i placeringen i World Economic Forums rapport »The Global Information Technology Report 2010-2011«. Rapporten blev offentliggjort af World Economic Forum den 13. april. Rapporten er en årlig meget omfattende sammenligning af en række landes ikt-udvikling siden 2001, og dette års rapport indeholder analyser og sammenligninger af 138 lande. Danmark ligger i dette års rapport på en syvende plads og har i de 10 år, hvor rapporten har været udarbejdet, ligget i topti.

Jeg skal altså gøre fru Akdogan opmærksom på, at Danmark har fastholdt sin flotte frontposition gennem en årrække som en af verdens ti frontløbere på ikt-området, ikke blot i denne sammenligning, men også i andre internationale sammenligninger. F.eks. er vi nr. 2 I The Economists »Digital economy rankings 2010«. Vi er nr. 7 i FN's udviklingsindeks for digital forvaltning, og vi er nr. 4 blandt de europæiske lande. OECD lavede sidste år en omfattende analyse af digital forvaltning i Danmark, og her kom det bl.a. frem, at vi er blandt de bedste OECD-lande til at digitalisere den offentlige sektor. Vi er med andre ord, som jeg ser det, rigtig godt med.

Det skal da ikke betyde, at vi skal læne os tilbage og nyde vores topplaceringer. Jeg ser World Economic Forums analyser og sammenligninger som én blandt mange internationale analyser og sammenligninger, og det er selvfølgelig vigtigt, at vi lærer af dem. Men samtidig skal vi jo ikke lade os diktere af dem og udelukkende tilrettelægge vores politik ud fra dem. Vi skal tænke videre end de internationale sammenligninger, og det er på den måde, vi vinder fremtiden og giver danske virksomheder og det danske samfund en konkurrencefordel rent globalt. Det mener jeg bestemt vi gør med den kommende fælles offentlige digitaliseringsstrategi, og vi gør det også i Videnskabsministeriets arbejdsprogram »Digitale veje til vækst«.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Yildiz Akdogan.

Kl. 15:05

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens svar. Det afhænger selvfølgelig af øjnene, der ser, men i stedet for de tal, som ministeren remsede op, vil jeg gerne lige komme med nogle andre tal og nogle andre undersøgelser. For det er jo ikke helt tilfældigt, at vi er faldet på ranglisten, og det er ikke første gang, det er sket. Det er andet år i træk. Faktisk er det sådan, at ministerens forgænger tilbage i 2007, dengang vi stadigvæk førte og det var gode tider, sagde, at World Economic Forums rapport skulle være pligtlæsning, for så kunne man følge med i, hvor godt det gik. Nu håber jeg, at ministeren også læser den og forholder sig til den.

Ministeren siger, at det da egentlig går ret godt, men det kan jeg ikke rigtig se, for når man som sagt ser på de forskellige målinger i de forskellige undersøgelser, kan man se, at Danmark har mistet førertrøjen. Det går rigtig, rigtig skidt. Vi er faldet ned på en syvende plads på World Economic Forums e-paratheds-indeks. Vi er faldet tilbage i forhold til Danmarks bredbåndskvalitet overhalet af lande som Letland og Bulgarien. Nu talte ministeren om digitalisering, og hvis man så ser på onlineservice, fremgår det, at der igen for nylig blev lavet en undersøgelse, hvor vi gik fra en 9. plads ned til en 11. plads. Spanien, Finland og Malta har overhalet os. Så ministeren har måske ikke helt fået fat i de seneste tal, men de viser i hvert fald noget andet.

Det er sådan, at en interessant blogger fra Computer World spørger: Hvad er det lige, der sker med Danmark? Er Danmark faldet i en it-mæssig tornerosesøvn? Det skulle man næsten tro, for som sagt er tallene denne gang ikke bare udtryk for gule advarsler, men røde advarsler. Det er for andet år i træk, det går nedad. Så jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, hvor grelt det, når man ser på denne udvikling, skal stå til, hvor dybt vi skal falde i de forskellige statistikker, før ministeren måske vil tage det her meget mere alvorligt. For ud fra ministerens svar, virkede det, som om ministeren ikke var så bekymret, men syntes, at det da gik o.k., og at vi da ikke var så ringe stillet i forhold til andre lande. Men hvis vi netop skal bevare ambitionen om at være en it-nation og være blandt de bedste, synes ministeren så ikke, at det her er en bekymrende udvikling?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.

Kl. 15:07

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes simpelt hen ikke, at spørgeren kan være i tvivl om mine eller regeringens ambitioner på området. Jeg sluttede faktisk mit forrige svar af med netop at sige, at nu skal vi ikke bare læne os tilbage og være tilfreds med topplaceringerne – vi ligger jo som sagt generelt i topti – men hele tiden sørge for at iværksætte nye initiativer.

Det er jo bl.a. det, jeg har gjort i »Digitale veje til vækst«. »Digitale veje til vækst« beskriver dels en bredbåndsmålsætning, dels hvilke ambitioner vi har for indholdet, hvad det er for nogle rigtig gode tilbud, vi kan give borgerne med hensyn til at bruge digitaliseringen, dels hvordan vi hele tiden løfter borgernes it-kompetencer. Den sammenhæng, der er mellem infrastrukturen, indholdet og kompetencerne er helt klart med til, at Danmark også fremover kommer til at klare sig godt. Jeg betvivler ikke, at konkurrencen er blevet hårdere og stærkere. Det er ikke nødvendigvis tegn på, at Danmark er faldet af på den, men at nogle af de lande, vi måler os med, virkelig har løftet sig. Så jeg synes, det er en meget fejlagtig udlægning at betvivle regeringens og mine ambitioner på feltet.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:08

Yildiz Akdogan (S):

Jeg betvivler det, fordi tallene ikke viser, at det går den rigtige vej, tværtimod. Hvis man ser på it-kvalifikationer eller it-færdigheder, vil man opdage, at der faktisk ikke er sket den store ændring, selv om ministeren har ændret det, der hed It-barometeret, der skulle måle danskernes it-færdigheder, fordi ministeren måske ikke syntes om, at det viste, at 41 pct. af danskerne ikke havde de nødvendige it-færdigheder. Nu er det så Danmarks Statistik, der går ind og måler det. Men ifølge Danmarks Statistiks tal fra sidste år svarede 49 pct. af befolkningen, at de i høj eller i nogen grad har behov for at få styrket deres it-færdigheder i forhold til deres arbejdsliv. 34 pct. af befolkningen svarede, at de ikke en eneste gang i løbet 2010 har prøvet at gemme en fil på en computer.

Når jeg tænker på, at it inden for den sidste 10-års-periode skulle fylde ret meget – og ambitionen har jo været, at Danmark skulle være en it-nation – kan jeg ikke forstå, at tallene ikke viser flere positive resultater end som så. Nej, så jeg synes ikke, ministerens handlingsplan er specielt ambitiøs. Så jeg vil egentlig høre, om ministeren ikke har meget mere konkrete målsætninger og handlingsplaner for, hvordan hun vil knække den her udvikling.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:09

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det her kan udvikle sig til en interessant tenniskamp mellem spørgeren og mig om, hvem der kan de seneste analyser og de forskellige ranglisteplaceringer, og jeg bidrager gerne. Nu er spørgeren jo startet op.

Man kan sige, at spørgeren har selekteret lidt i de analyser, der er blevet valgt til dagens debat. Der er EU-rapporter, der viser, at Danmark faktisk er på en fjerdeplads, når det gælder om at integrere offentlige tjenester. Her er en af forklaringerne på den flotte placering, at vi har arbejdet så ihærdigt for NemID. Jeg er udmærket klar over, at spørgeren ikke har en interesse i at bringe noget som helst frem, der promoverer NemID, når jeg tager højde for, hvor mange spørgsmål jeg har svaret på her i salen om den sag. Det er også lidt selektivt, spørgeren har læst World Economic Forums rapport. Hvis man kigger på »The Global Information Technology Report 2010–2011«, som der refereres til i det indledende spørgsmål, er det jo meget interessant at se, at et af de områder, hvor Danmark klarer sig bedst på i den rapport, faktisk er individers brug. Det er klart, at spørgeren heller ikke har nogen interesse i at bringe det op, da jeg tidligere er blevet udfordret på danskernes manglende it-kompetencer. Det er i øvrigt stadig væk en diskussion, hvor jeg er meget uenig i, at danskerne er it-analfabeter. Jeg synes, danskerne klarer det rigtig godt, når det gælder brug og integration af de digitale løsninger.

Så minder jeg bare lige igen om, at vi i Economist Digital Economy Ranking 2010 ligger på en andenplads. Så lad os forsøge at være nogenlunde fælles dækkende, når vi bringer ranglister ind, og ikke sortere så ensidigt, som spørgeren gør.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Selv om det er en tenniskamp, er taletiden kun 1 minut, vil jeg lige gøre opmærksom på.

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:11

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kan kun gentage det samme over for ministeren: Ministeren har også været ret selektiv i sine svar, når hun udvælger tal. De tal, jeg henviser til, er nogle, som ministeren selv har sat i gang. Når jeg fremhæver, at det er omkring 35 pct. af den danske befolkning, der ikke har prøvet at gemme et dokument på en computer, så er det ikke noget tal, jeg bare finder ude i den blå luft. Det er noget, Danmarks Statistik har fundet frem til. Så det burde ministeren da være lidt mere opmærksom på.

Nu nævnte ministeren overraskende nok NemID. Det er lidt interessant, fordi hvis der er noget, som der generelt virkelig har været startproblemer med, så er det da NemID. Der har været en del komplikationer. Så sent som i dag har vi læst i Jyllands-Posten, at når man logger sig ind med sin NemID, kan man havne i en helt anden persons dataoplysninger. Der er stadig væk en række problemer med NemID, så hvis jeg var minister, ville jeg nok ikke starte med at sige, at det går godt der. Nej, der har været rigtig mange vanskeligheder, og der er stadig væk en del sikkerhedsproblemer i forhold til NemID.

Men når det er sagt, vil jeg igen vende tilbage til, hvad erhvervslivet siger. Når DANSK IT siger, at Danmark skal være en it-nation, så vil jeg bare spørge ministeren: Synes ministeren, at vi er på vej til et digitalt samfund, eller er vi ved at halte bagud?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:12

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg vil såmænd gerne lige komme tilbage til kommentaren omkring NemID. Jeg synes, at NemID er et meget, meget attraktivt projekt. Der er virkelig mange danskere, der har taget det til sig, og som bruger det meget, meget hyppigt. Det indebærer nogle store fordele for borgerne. Der er nem og meget mere sikker adgang til oplysninger, både når man skal i banken, og når man skal have oplysninger fra kommunen eller fra forsikringsselskabet, eller hvor det måtte være.

Spørgeren har bidraget til sådan en politisk italesættelse af, at det her var et frygtelig utrygt redskab at bruge, og jeg vil bare præcisere, at der ikke, så vidt IT- og Telestyrelsen er bekendt, er en eneste dansker, der har været udsat for misbrug af data. Så jeg synes også, man skal passe på med, hvordan man fra politisk side er med til at bakke op om danskernes it-kompetencer. Er det ved at sætte store, farlige historier op om det store udyr, eller er det ved at prøve at være objektivt analyserende og sige, at der ikke er en eneste dansker, der har været udsat for misbrug i NemID? Det er en meget stor fordel for millioner af danskere.

K1 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste og sidste spørgsmål i dag er stillet til skatteministeren af hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 1623

8) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad er regeringens holdning til skat på finansielle transaktioner uden realøkonomisk baggrund (skat på spekulation)?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:14

Klaus Hækkerup (S):

Spørgsmålet lyder: Hvad er regeringens holdning til skat på finansielle transaktioner uden reel økonomisk baggrund, altså skat på spekulation?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:14

Skatteministeren (Peter Christensen):

Regeringen har ikke forholdt sig til noget konkret forslag til en model for beskatning af finansielle transaktioner, men det er en idé, jeg som udgangspunkt er imod. Jeg tror grundlæggende på, at frie kapitalbevægelser er kommet for at blive, og at frie kapitalbevægelser er ensbetydende med, at kapitalen frit kan flyde derhen, hvor afkastet på investeringer er størst. Det gælder både de såkaldt spekulative og de ikkespekulative kapitalbevægelser.

Tanken om en finansiel transaktions-skat skulle bl.a. være at begrænse uønsket eller overdreven spekulation og dermed bidrage til finansiel stabilitet og opnå finansiering til specifikke internationale eller hjemlige formål. Det er imidlertid ikke i praksis muligt at definere, hvilke finansielle transaktioner der er spekulative frem for ikkespekulative, eller som i øvrigt umiddelbart kan siges at være samfundsøkonomisk uønskede. Det er heller ikke muligt at definere, hvornår finansielle transaktioner antager et overdrevent omfang, og hvad det rette omfang så i givet fald skulle være.

Det er i øvrigt heller ikke givet, at al spekulativ handel er skadelig. Den såkaldt spekulative handel tjener også samfundsøkonomiske formål og er med til at sikre, at markedet fungerer. Spekulative bevægelser kan være et symptom på grundlæggende strukturproblemer, men det er ikke ensbetydende med, at de er årsag til dem.

Hvis en skat på finansielle transaktioner skal kunne håndhæves, vil det komme til at omfatte alle transaktioner, herunder også transaktioner med positive samfundsøkonomiske effekter foretaget af ikkefinansielle virksomheder og borgere, f.eks. som led i at spare op, rejse kapital, værne om risici eller eksportere. En beskatning af finansielle transaktioner vil have en række negative effekter for den samlede økonomi, og dermed risikerer en finansiel transaktions-skat

reelt at føre til mindre velfærd og større ustabilitet på de finansielle markeder

Der er således en række væsentlige problemer med at indføre en skat på finansielle transaktioner. En skat vil altså ikke kun ramme finansielle virksomheder, men vil ramme bredt på alle aktørers brug af de finansielle markeder.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:17

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er sådan set ikke særlig overrasket over ministerens svar, for det er jo, hvad ministeren tidligere har tilkendegivet.

Vi har været igennem en finanskrise, der helt primært er skabt af spekulation på markedet i værdipapirer, som overhovedet ikke har bidraget til at forøge den almindelige produktion, men som alene er en oppustning af priserne på grund af spekulation, og derfor er spørgsmålet, jeg kan formulere til ministeren og regeringen:

Vil regeringen overhovedet ikke gøre noget ved det? Vil den bare sætte sig ned og sige: Juhu, hvor var det godt, og nu venter vi bare på, at det samme sker en gang til, nemlig at vi får en ny prisboble, at det hele går op en gang til? Og på et eller andet tidspunkt revner prisboblen, priserne falder, og det smitter af på realøkonomien med tvangsauktioner, med arbejdsløshed, med virksomheder, der må lukke.

Er det regeringens holdning til det her, eller gør regeringen sig nogen overvejelser om, hvordan man vil undgå i fremtiden at komme i en finansiel krise skabt af unødvendig spekulation?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:18

Skatteministeren (Peter Christensen):

Regeringen har jo taget en række initiativer. Det er ikke på mit ministerområde, men regeringen har jo været inde at styrke den finansielle regulering, og det er et arbejde, som regeringen bakker op om.

Men en såkaldt Tobinskat eller en skat på finansielle transaktioner vil ikke have de effekter, som hr. Klaus Hækkerup taler om, men vil i sidste ende føre til, at adgangen til kapital vil blive begrænset, og det vil medføre lavere investeringer og i sidste ende dermed også mindre jobskabelse og gøre Danmark og Europa fattigere efter min opfattelse.

Det er i øvrigt også en opfattelse, som Socialdemokratiet har haft tidligere. I 1999 afskaffede Socialdemokratiet aktieomsætningsafgiften, netop ud fra en argumentation om, at den ville skulle bæres af de realrenteafgiftspligtige og pensionsopsparerne. Derfor undrer det mig lidt, hvis Socialdemokratiet nu har ændret synspunkt og ikke mener, at den form for transaktionsafgifter eller -skatter, om man vil, har de negative konsekvenser, som man jo indså i 1999.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:19

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er lidt overrasket over, at det er forbigået skatteministerens opmærksomhed, at der både i EU-sammenhæng og i forberedelserne af G20-topmødet foregår en ganske kraftig debat om skat på finansielle transaktioner. Det er selvfølgelig en debat, der også er blevet kvalificeret ved redegørelser, vi har set, bl.a. fra Den Internationale Valutafond. Her skitseres der nogle muligheder, men selvfølgelig også de problemer, der vil være ved at indføre sådan en skat. Og det har da også fået os til at genoverveje, om ikke det ville være en hensigtsmæssig måde. Det er det ene, at der altså i internationale fora nu virkelig arbejdes seriøst med sagen.

Det andet er, at vi har set, at uden en begrænsning af den finansielle spekulation oplever vi krise på krise på krise i samfundet og internationalt. Det ønsker vi selvfølgelig at undgå, og en af de måder, man kunne undgå det på, var ved at indføre en skat på spekulation eller i det mindste at overveje det.

Det undrer mig bare, at regeringen ikke har noget svar på det. Ministeren siger, at man har indført finansiel regulering. Javel, man har stillet nogle eller er i international sammenhæng, EU-sammenhæng, på vej med at stille nogle øgede krav til virksomhederne om egenkapital, men det har jo intet at gøre med at undgå spekulation og den uheldige påvirkning fra spekulationen.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:21

Skatteministeren (Peter Christensen):

Altså, jeg vil starte med at sige, at jeg er meget bevidst om de diskussioner, der foregår i EU, og fakta er, at der er mange holdninger til det her og stor politisk uenighed, netop fordi det er nemmere at stille sig op og sige, at man er imod spekulation, end at lave en skat, der skulle forhindre spekulation. For det første problem, der ville melde sig, var spørgsmålet om, hvilke investeringer der er spekulative, og hvilke der er fornuftige i forhold til den enkelte investering i forbindelse med at skabe vækst og job. Ja, det kan man ikke skille ad

Det at gøre det sværere for virksomheder og personer at få adgang til kapital er altså ikke efter min mening Europas svar på at komme ud af en situation, hvor vi ikke kun i Danmark, men i hele Europa er udsat for massiv konkurrence. Svaret er altså ikke, at vi siger: Vi taber job til Kina, til andre lande, så nu gør vi det sværere at få adgang til kapital i Europa. Det er den forkerte løsning på problemet.

Jeg har ikke set nogen model endnu, som vil kunne løse de problemer, vi taler om, og det er også derfor, jeg er dybt skeptisk, hvilket jeg heller ikke lægger skjul på i mit svar.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:22

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig først sige, at det da er underligt, at den danske regering er så negativ, når f.eks. den franske regering med præsident Sarkozy i spidsen går aktivt ind og prøver på at finde en løsning på de her problemer. Den danske regering læner sig bare tilbage og siger: Fem og syv er lige.

Jeg har også forstået ministerens svar i dag sådan, at regeringen ingen overvejelser gør sig om, hvordan man vil begrænse spekulative bevægelser i fremtiden, spekulative bevægelser til skade for økonomien.

For at svare på det spørgsmål, ministeren jo så indirekte rejser, nemlig hvordan man skal afgrænse det, vil jeg sige, at der, hvor man skal lægge snittet, er, om der er en realøkonomisk baggrund eller ej. Hvis der er en dansker, der vil eksportere til USA og skal levere om 6 måneder og får sin betaling i dollar, så er der, hvis han afdækker den transaktion, en realøkonomisk transaktion. Men den aftale, han så laver om at kunne sælge de dollar til en fast kurs om 6 måneder,

og det, at den bliver handlet igen og igen og igen – jeg er lige ved at sige måske op til 100 eller flere gange, i hvert fald i gennemsnit – har ikke noget med den eksport, den dansker skal lave, at gøre.

Så har det noget med spekulation, der bare presser priserne opad og opad, at gøre. Og lige pludselig revner boblen, og så står vi der med kalamiteten, med arbejdsløsheden, med konkurserne, med fallitterne.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:23

Skatteministeren (Peter Christensen):

En sådan skat vil ramme alle transaktioner og vil gøre penge dyrere. Bottom line, det, der kommer ud af at lægge skat på finansielle transaktioner, er, at penge bliver dyrere. Det har i sidste ende samme effekt, som hvis renten steg, og vi ved udmærket i Danmark, hvad en rentestigning betyder. Stiger renten 1 pct., koster det 30.000 job. Den samme virkning vil komme af at begynde at lægge skat på finansielle transaktioner, det vil have samme konsekvens.

Det er jo også en erkendelse, som jeg var inde på tidligere, der har været i Socialdemokratiet, siden man afskaffede aktieomsætningsafgiften i 1999, hvilket jeg synes var fornuftigt, for man kan ikke gå ind og definere, hvornår noget er spekulativt. Altså, spekulation er jo også, når man som investor har troen på, at det, man køber, vil kunne være mere værd dagen efter. Det ser man inden for bolighandel, og det ser man inden for aktiekøb, men det er jo også måden, hvorpå virksomheder nemt kan rejse kapital til de investeringer, de vil foretage.

Derfor er det sundt for et samfunds økonomi og for væksten i et samfund, at også virksomheder har nemt ved at rejse kapital, også gerne at rejse kapital i andre lande, og en sådan transaktionsskat vil jo være med til at forringe de muligheder.

Jeg er ikke overrasket over, at franskmændene måske har de her tanker – det var vel også der, ideen om en Tobinskat startede i sin tid – men det gør det sådan set ikke mere fornuftigt, at franskmændene flirter med den tanke.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmål er afsluttet.

Det betyder også, at spørgetiden hermed er afsluttet.

Kl. 15:25

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. maj, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:26).

: